

ARGENTINAI MAGYAR HÍRLAP

Ifjúsági rovattal

L. Monteverde 4251
(1636) Olivos
Bs. Aires - Argentina

PERIÓDICO HÚNGARO DE LA ARGENTINA
CON SECCIÓN EN CASTELLANO

IX. évf. 108. sz.
2014. MÁRCIUS
(LXXXIV. évf. 15.914. sz.)

100 éve zajlott az I. Világháború... Saáry Éva (Lugano):

Ki a vesztes? Ki a nyertő?
Erőtlen mindkét erő,
Győztes, legyőzött - mint ahogy
Két birkózó egymásra rogy.
Arany János

MEMENTÓ

Látogatás az észak-olaszországi katonai temetőben.
Voltak, akik hazamentek, és voltak, akik örökre itt maradtak. Kolozsvárról, Kassáról, Debrecenből, Szegedről, a „déliabos rónákról” indultak el, s most itt alusszák álmukat az égbenyúló vörös bércek tövében.

A Brunico-i [Bruneck, Dél-Tirol. Szerk.] domboldalon, a vár árnyékában, hordja a szél a havat. Csúszós, jeges úton kapaszkodunk fölfelé. Nem éppen sétára alkalmas idő! De mi síszabadságunkról jöttünk, nincs más alkalmunk, hogy tisztelgünk I. világháborús hősi halottaink előtt.

Hántolatlan fából durván (de ötletesen és szívvel) összecsisztott primitív fakeresztek. A barátra, ellenségre egyformán kiterjedő kegyelet karácsonyi fenyőgallyakkal díszítette föl őket. (Nekünk, akik 1945 után a győzők basáskodó emlékműveit láttuk, s lelki szemeink előtt vannak még a budai utcákon meztelenre vetkőztetett, megrugdalt halottak - elgondolkoztató párhuzam! Bizony, nem előre, hanem visszafelé „fejlődött” az utóbbi évtizedekben a világ!)

Hordja a szél a havat... Magyarok, olaszok, németek, horvátok, arabok és zsidók - vegyesen. Micsoda béke! Micsoda csönd!

Mire a Cortina d'Ampezzo felé vezető útra érünk, kísért a nap, s szemfájdítóvá erősödik a ragyogás. Meredek sziklafalak tövében kanyargunk, hogy elérjük a másik katonai temetőt.

A keresztek itt mind egyformák: nyakig hóba süppedtek. Meghatott kíváncsisággal silabizáljuk a rozsdamarta neveket: Kovács János (1916. március 11.), Szűcs Ferenc (1916. november 9.), Máté Pál (1916. február 3.), Farkas Dénes (1917. március 7.), Beczerdy Ferenc (1917. március 9.), Farkas János (1917. március 7.) és még egyszer Máté Pál (1916. március 11.). - Egy kivételével csupa téli, kora tavaszi halott. A sziklák közt még itt-ott látni (Istenkísértő magasban!) a lövellőket.

- Volt, akit meg sem sebesítettek, csupán lezuhant! - jegyzi meg valaki.

A kis kápolnánál elhelyezzük nemzetiszín szalaggal díszített koszorúkat, és elénekeljük a Himnuszt. De hogyan magyarazzuk meg a fiataloknak, hogy miért kellett katonáinknak az Alto Adige, a Piave melletti gyilkos állóharokban meghalniuk, miért kényszerítették az alföldi fiúkat alpinista ügyességre?

Szárazon, könyörtelenül kopognak az adatok: - Az I. Világháborúban 530 ezer emberünk esett el, másfélmillió sebesült meg. A legnagyobb veszteség a színmagyar vidékeket érte: Fehér megye felnőtt férfilakosságának 47, Jász-Nagykun-Szolnok megye férfilakosságának 46%-a veszett oda. (Ha népszaporulatban gondolkodunk, micsoda kiesés!) Mint már annyiszor azelőtt és azután: *idegen földön, idegen érdekekért!*

Társaságunk egyik tagja röviden összefoglalja az I. VH eseményeit, az „isonzói csaták” történetét (amelyekbe a Dolomitok környékén lezajlott harcok is beletartoznak), s végül - hogy a dolognak érzelmi színezete is legyen -, elmondja, amit egyszer az öreg Czupi Bálinttól hallott:

«Hatalmas túlerővel szemben harcoltak a magyarok. Nagy részük el is esett, de a löportól fekete arcú sebesültek utolsó erejükkel is fölemelkedtek, tovább tüzeltek az ellenségre. - Ördögök! - rémültek meg a babonás olaszok, és elfutottak...»

Később egy antant-repülőgép babérkoszorút dobott a végleg elcsöndesedett doberdói csataterre *Gloria victis* (dicsőség a legyőzötteknek) fölirattal.

Akkor, úgy látszik, még léteztek „lovagias ellenfelek”... ■

(Fotók szerző - l. továbbá 7.o. Doberdó)

Széchenyi István és a magyar emigráció (*)

Míg Kossuth bölcsessége egy tapasztalatokból és tévedésekből leszűrt életbölcsesség - tele ellentmondásokkal és revidált álláspontokkal - addig Széchenyi bölcsessége egy lángszív és egy lángész által sugallt, századokra előrelátó bölcsességnek bizonyult. Széchenyi egész életén és munkásságán keresztül vonul ez a több, mint politikai éleslátás; s nagyon igaz, amit Naplójába ír: „*En a csillagokból olvasok...*”

Széchenyi gondolatok

„Anyagi diadal nem győzelem, hanem elnyomás.”
„Egyedül a nagy természet törvényeit teljesítjük, ha a léleknek kifejtett gazdagságait tesszük boldogságunk alapjává, s nem az anyagnak oly hamar elhamvadó kincseit. - A legnagyobb műveltség legközelebb jár a természethez.

„Egyetlen ember sem olyan rossz, mint aminőnek élte némelyik percében látszik.”

„Ki-ki szeresse felebarátjában a hazafit s embert s ne nézze, mi módon vet számot Istenével, s mely úton igyekszik a mennyek országát elérni.”

„A legkisebb erőszak is ellenhatást és egyetlen igazságtalanság ezer megbosszulót szül. Semmi nem győz, mint egyedül lelki felsőbbség és az örök való.”

„A tiszta lelkiismeret nélkül a királyszerkezet rideg pusztaság, vele ég a kárpád s vesztőhely sem ijesztő, s elsőtől utolsóig mindenkinek e világ roppant felszínén sajátja lehet, ki becsületesen teljesíti kötelességét.”

„A magyar nemzet hasonló ama mesebeli hőshöz, aki háttal ülven lován, csak a múlt ködébe vesző dicsőséget nézte s nem vette észre, hogy lova ezalatt mély szakadékok felé vágat.”

„Merjünk nagyok lenni - s valóban nem oly nehéz, - de legyünk egyszersmind bölcsék is.” ■

(*) Elhangzott a Buenos Aires-i Mindszenty József Társadalmi és Tudományos Akadémián 1960-ban, Széchenyi István halálának százéves évfordulója alkalmával (kivonat). Elolvasható a HKK könyvtárban. Szerk.

Forgandó szerencse

Fortuna szekerén okosan ülj,
Úgy forgasd tengelyét, hogy ki ne dülj,

Ha szépen vezetett,
Ha miben kedvezett,
Ha miben kedvezett, meg ne örülj,
Fortuna szekerén okosan ülj -
Fortuna szekerén okosan ülj.

Jó kedve s kereke egyaránt jár,
Forgandó, változó, ma kincssel vár,

Holnap lenyomorít,
És megint boldogít,
És megint boldogít, elhiggyed bár,
Jó kedve s kereke egyaránt jár -
Jó kedve s kereke egyaránt jár.

Érdemre nem tekint, szemtelen, vak,
Kire ma vont aranyt, holnap szűrt rak,

Tudják, kik táborát
Lakták és udvarát,
Lakták és udvarát, sok nagy urak,
Érdemre nem tekint, szemtelen, vak,
Érdemre nem tekint, szemtelen, vak.

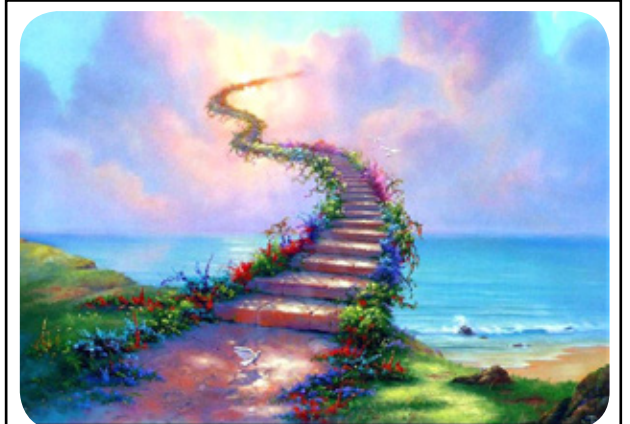
Hol édes jó anyád, hol mostohád,
Dolgáru senkinek számot nem ad.

Megböcsül, megaláz,
Magasztal, legyaláz,
Magasztal, legyaláz, bút hoz reád,
Hol édes jó anyád, hol mostohád,
Hol édes jó anyád, hol mostohád!

Faludi Ferenc (1704-1779)

Köszönet N. Kesserű Judit

www.akonyv.hu/klasszikus/faludi_ferenc.htm

Vers l'éternité... (Jim Warren, sz. 1949)

**A reménység egy madárka, amely már tudja,
hogy hajnalodik - pedig még sötét az ég...**

Rabindranath Tagore (1861-1941)

166 évvel ezelőtt nemzetünk fiataljai a magyar nép
hosszú elnyomása után riadót jeleztek, amikor a 12
pontot tartalmazó kiáltvánnyal közhírré tették a nép
követeléseit:

MIT KÍVÁN A MAGYAR NEMZET? Legyen Béke, Szabadság és Egyetértés

1. Kívánjuk a sajtó szabadságát, cenzúra eltörlését.
2. Felelős minisztériumot Buda-Pesten.
3. Évenkénti országgyűlést Pesten.
4. Törvény előtti egyenlőséget polgári és vallási tekintetben.
5. Nemzeti Őrsereg.
6. Közös teherviselés, képviselőlet egyenlőség alapján.
7. Urbéri viszonyok megszüntetése.
8. Esküdtszék.
9. Nemzeti Bank.
10. A katonaság esküdjék meg az alkotmányra, magyar katonáinkat ne vigyék külföldre, s a külföldieket vigyék el tőlünk.
11. A politikai státuszfogyók szabadon bocsátassanak.
12. Unió, vagyis Erdélynek Magyarországgal-i egyesítése.

EGYENLŐSÉG, SZABADSÁG, TESTVÉRSÉG

A magyar kokárdát március 15-én, az 1848-49-es forradalom és szabadságharc kezdetét jelentő pesti forradalom évfordulóján szokás viselni.

A magyar hagyomány szerint a pesti radikális ifjúság vezérei Petőfi Sándor és Jókai Mór szerelmeiktől, Szendrey Júliától illetve Laborfalvi Rózától kaptak kokárdát a forradalom estjén. A francia kokárdától eltérően nem kalapra tűzték, hanem a kabát hajtókájára vagy mellrészére a szív felőli oldalon.

Március 15.

AZ AMH BÚCSÚSZÁMÁNAK TARTALMÁBÓL:

Varga Koritár Pál nagykövete levele	8.o.
Búcsúzik az Olvasó	2., 3., 6.o.
Budapest ostroma 1945 - kitörés	3.o.
Ujgur világ	3.o.
A Magyar Nép Tere São Paulóban.	4.o.
Bartusz Réka: Teljes szívvel... ..	4.o.
Kovács Attila: Befejezésül ..	4.o.
Barkuti Jenő: Magyarországi helyzet	5.o.
Bárany Béla atya temploma süveget kap ..	6.o.
Barkuti Jenő: Doberdó	7.o.
Mit hallott az AMH?	8.o.
Bonczos Zsuzsa: Mi történt?	9.o.
A HUFÍ is búcsúzik	HUFÍ I.
Virtuális beszélgetés Bartusz Rékával ..	HUFÍ I.
Néptáncmozgalom	HUFÍ II.
Cserkész tábor beszámoló	HUFÍ III.
Benedek Zsuzsi: Képes vagy?	HUFÍ IV.
El AMH se despide de sus lectores	SP I
La Cerveteria Munich, obra de arte	SP I
Martha Balthazar: Envejecer... ..	SP II
CUMPLEAÑOS DE MARZO	SP II
Los Lectores nos escriben	SP III

Az Olvasó írja...

Az AMH postarovata az olvasók fóruma. Az abban foglaltak teljes egészében az író véleményét tükrözik. A szerkesztőség ugyanakkor fenntartja a jogot, hogy a beérkezett leveleket szerkesztve közölje.

Mottó: „Tettem, amit kellett, ahogy lehetett, és ahogy tudtam.”
(Kós Károly)

Megleپően - sőt: *meghatóan!* - sok spontán visszajelzés jött az AMH megszűnésének hírére, akár személyesen vagy telefoni-

lag, akár levélben. **Helyszűke miatt csak kivonatossan** közlünk alább néhány beérkezett levélből, mert a bátorító szavakat jelentenek számunkra: ki-ki saját gondolataival, érzelmeivel búcsúzik a laptól. A sokféle reakció (munkatársaktól, támogatóktól, olvasóktól egyaránt) megerősített abban, hogy érdemes volt dolgozni egy jó cél érdekében. *Szerk.*

Kedves Zsuzsó!

Az ünnepek meg a rekkenő hőségek miatt csak most válaszolok kedves, de szomorú leveledre. Mindenek előtt: szomorúan tudomásul kell vegyük, hogy az általam szerkesztett egyedülálló, remek és az összmagyarság érdekeit szolgáló Argentínai Magyar Hírlap ebben a formájában megszűnik. Csodáért imádkozunk: találjatok valakit, akik - feltétlenül ebben az irányban továbbmenve! - át tudják venni „zászlótokat” és folytatni áldozatos, magyarságmentő munkátokat! Te megérdemled már a pihenést, amit családod körében élvezzel is ki, de ha lesz egy új vezetőgárda, ne vond meg tőlük irányításodat!

Életedet áldoztad a magyar ügynek. Reméljük, találtok valami jó gyógykezelést egészségéromlása ellen. Téged is csatloltunk egészségkérdő imáinkhoz. Reméljük, hogy a 2014-es év javulást hoz mindenkinek.

Szeretettel ölelünk Mindnyájatokat

Becske Gábor és Emőke, Santa Fe

Kedves Zsuzsó és Trixi, és a lap kedves munkatársai, cikkírói!

Hálásan köszönöm a 9 év kiváló, egyenletesen magas teljesítményét, formailag, tartalmilag s alaposságban is, amellyel kolóniájuk életének mozzanatait közelebb hozták a távoli olvasókhöz, Magyarországot pedig a kolóniához. Ennek érzelmi és dokumentációs vonatkozásai kiemelkedőek. Ezzel véglegesen beirták Magukat az emigráció- és sajtótörténetbe. Nagyon fog hiányozni a lap, nagyon szerettem az AMH-t és a csapatot, de az élet már csak ilyen. Reméljük, lesz valamilyen utódja, és e-mailen keresztül mindenképp kapcsolatban maradunk. Kézcsókkal,

Tóth Gergely, USA,

2007-es lelkes látogatójuk,
a *Hadak Útján* szerkesztője,
a San Francisco-i Magyar Örökség
Alapítvány titkára,
a www.magyarneyved.com alkotója

Kedves Zsuzsó!

Egyszer minden történet véget ér. Az élet hozta körülmények ellen vajmi keveset tehetünk. Egyértelmű, hogy napról napra fogyatkozik az argentinai magyar kolónia is. Csoda volt, hogy eddig is meg tudtunk maradni magyarnak a nagy argentin tengerben. Ebbe Önnek nagy érdeme van! S hát itt az internetes világ, a fiatalok már arra felé tendálnak. Mi meg szép csendesesen öregszünk... Ami még hátra van: szépen befejezni! A barátságot tartjuk meg, amíg az Úr megengedni.

Jobb új évet kívánok!

Barkuti Jenő, Magyarország
(AMH *Így élünk, éldegélünk* rovat vezetője)

Kedves Zsuzsó!

Nem tudom, mit mondjak, Zsuzsó! - Az idők folyamán nagyon a szívemhez nőtt az Argentínai Magyar Hírlap és nagy büszkeséggel töltött el mindig, hogy a munkatársának mondhatom magam!

Emlékszem az egészre, ahogyan elkezdődött, amikor még az első leveleket váltottuk egymással, meg aztán találkoztunk Pesten. Vegyes izgalommal vártam a találkozást, mert a lap nagyon tetszett a neten olvasva, szellemiségében és általában is.

Boldog voltam, amikor megegyeztünk, hogy készítsék sportrovatot és elkezdhetjük a közös munkát. Nem tudom, mi fogja majd pótolni az úrt, amit a lap megszűnése okozni fog...

A jövő valahogy csak kialakul. Nagyszerű volna, ha születne egy internetes újság, akár csak egy hírlevél, akár egy komolyabb honlap, portál, amelyre rászokhatna az Argentínai Magyar Hírlap eddigi hűséges olvasótábor. Ennek szerkesztését mindenképp helybéli ember(ek)nek kell(ene) csinálnia, hiszen ők ismerik igazán - belülről is - a kolóniát, annak minden sajátosságával együtt. Amennyiben ilyen indulna, akkor a magam részéről ezután is szíves örömet bedolgozom oda - természetesen önkéntes munkában!

Szeretettel az Óhazából:

Kovács Attila, Budapest
(AMH *Sportrovat* vezetője)

Kedves, drága Zsuzsó!

Szomorúan, sajnálattal olvasom leveled... Persze teljes mértékben megértem az okokat. Csak bizakodni, reménykedni tudok, hogy valamikor lesz egy olyan személy, aki szívén viseli az AMH sorsát és újra indít egy folytatást. Ilyenkor mindig a tenni akarás kerít hatalmába, de ebből a nagy távolságból sajnos ez nem lehetséges.

Kitartást, erőt, egészséget kívánok!

Puszi

Bartusz Réka, Felvidék
(AMH Felvidéki hírek vezetője)

Kedves Zsuzsó!

Megdöbbenéssel és őszinte sajnálattal olvastam az üzeneted! Sajnálom, hogy így alakult... Ami a privátot illeti: ha netán Európában - vagy másutt - létezik egy valamilyen, kevésbé erős mellékhatásokkal járó gyógyszer, akkor azt be tudom szerezni és el tudjuk juttatni Argentínába.

Szeretettel és aggodással

Lukács Csaba, Magyarország
a *Magyar Nemzet* főmunkatársa

Kedves Zsuzsó!

Tudni lehetett, hogy nem mehet tovább. Semmi nem változott a tényen, hogy örök értéke marad a magyar kultúrtörténetnek az Ön által kiadott lap. Egyemberes újság, mint a *Nemzetőr*. Itt a jelek szerint ez az utolsó évfolyam. Még segítséget kérek az olvasóktól, de már nem nagyon van, aki segíteni tud.

Megrendíthetetlen, örök barátsággal:

Nyitrai Gyula, München
a *Nemzetőr* szerkesztő-kiadója

Kedves Zsuzsó!

Amit jó kedvvel, őszintén és szeretettel teszünk, az csak örömet és boldogságot okoz. Az AMH képességét is ilyen szellemben végzettem!

Eszembe jutott, amikor egyszer egy előadásod után szótárban böngésztem a „staféta-bot” jelentését: akkor nem gondoltam, hogy a későbbiekben összefűződik egy valódi és sajnálatos eseménnyel... - A mindennapi tevékenységünkben ez a stafétabot-váltás fokozatos haladást jelent - az ivadékaik javára. De ez a haladás nagyon eltér a „váltófutástól”: előttünk ismeretlen a bot átadásának ideje. A ránkrendelt saját futószakaszunk addig tart, ameddig Isten kívánja. Útközben arra kell vigyáznunk, hogy ne ejtsük le a botot!

Szomorúan, szeretettel búcsúzunk az AMH-tól.

Jakab Nándi

Kedves Zsuzsónéni!

Igen szomorúan hallottam a hírt! Messze a legfontosabb az egészséged! Szerény véleményem szerint az újság megszűnésének legfőbb oka mégis kizárólag az írott újság - minden fajta újság! - egyre kevesebb közönsége. Ez sokaknak „szomorú tény”, számomra a modern világ egyik jelensége.

Valahogyan talán mégis meg kellene maradjon az AMH, valami más formátumban: elektronikus hírlevélként, mint volt a Hung-ArgenNews? Vagy Facebook? stb. Talán akad valaki erre a vállalkozásra...

Puszi

Lomniczy Mátyás

Kedves Zsuzsónéni!

Köszönöm a köszönetedet! A besegítem az újság blogra tevésével nem volt nagy a Te és Trixi erőfeszítése mellett! Sajnálom, hogy a Hírlap nem működik tovább. Valahányszor kézbe kaptam egy példányt, akkor nézegettem, olvastam. Lehet, hogy ha megindul egy elektronikus hírlevél, besegítek...

Most igazi pihenést kívánok, tudom, hogy sok munka volt szerkeszteni, lektorálni, írni, korrigálni, helyre állítani a hírlap lapjait!

Puszi

Kerekes Miki

Kedves Zsuzsónéni!

Valóban szomorú és megdöbbentő hírrel jelentkeztél. Az argentin krízishelyzet nem újdonság számomra!

A jövő valóban az Interneten van, mondok én, akinek a munkahelye régóta attól függ.

Az anyagiakat megbeszélem Trixivel, de ebből kérem ne csinálj gondot: megoldjuk!

Szívből gratulálok az eddigi eredményekhez, sok erőt és kitartást kívánok az utolsó számhoz!

Sok szeretettel

Gorondi Palkó, Budapest
(az AMH magyarországi ügyintézője)

Drága Zsuzsónéni!

Igen szomorú híreket küldtél! De hadd nézzük a „pozitív” oldalát: 9 éven át élveztük a nagyszerű AMH-t! Mindannyian, és én személyesen nagyon hálás vagyok, amiért ennyi ideig csináltad, mindennek ellenére - és száznyolcat is hoztál össze! Brava!

Remélem nincs nagy gond az egészségeddel, inkább a minden-ellen-küzdelemmel járó természetes fáradtság... Most, 2014-ben majd többet tudsz pihenni!

Szívből köszönöm ezt a 9 évet, és gratulálok, mert klassz munkát végeztél.

Sok-sok puszi és ölelés

Zöldi Vicky, Mexikó

Kedves Zsuzsó!

Tudom, hogy mennyit dolgoztál ezen a szép, magas színvonalú kiadványon, de hidd el, hogy ez az emigrációs vállalkozások sorsa. Mikes Kelemenről a mai napig. A harcot megvívta, a hitet megtartotta!

Mező György, USA

(az AMH észak-amerikai ügyintézője)

Kedves Zsuzsó!

Olvastam a szerkesztői üzenetedet. Nagyon sajnálatos, de teljesen érthető a döntésed. Drukkolok, hogy valahogy az egészségügyi gondokkal meg tudjál birkózni.

Nagy hála jár Neked és a munkatársaidnak az önzetlen, áldozatos munkáért.

Szeretettel, **Szekeress Szabolcs, Budapest**

Kedves Zsuzsó!

Ma du. kaptam meg a hírt. Nem tudom, hogy kinek fáj jobban: Neked, vagy nekem. Ha nem is lesz újság, az egészséged mindenél fontosabb! Nem is kívánok egyebet, mint egy könnyebb 2014-es évet!

Az alábbi körlevelet küldtem szét egyes címzeteknek, abban a reményben, hogy lesz folytatás:

«Döbbenetes hírt olvashattunk az Argentínai Magyar Hírlap január-februári kettőszámában arról, hogy az AMH megszűnik. Tudtuk, hogy bármilyen fontos hír, legyen az helybéli, vagy bárhol a világban: az AMH-ban helyt kapott. Hírt adtunk és kaptunk egymásról. - Tudjuk, mit jelent egy állandóan használt cikk váratlan kimaradása: akkor érezzük leginkább a hiányát, amikor a postaládánkból elmarad. Így van. - Építettünk magunk köré egy apró kis Magyarországot. Számtalanszor hallottuk, hogy ehhez hasonló aligha létezik máshol a nagyvilágban. Ez a Hírlap és a szerkesztője nélkül soha meg nem született volna. És most keressük az utódot, egyelőre sajnos hiába. Mégse adjuk fel a harcot, nehogy büszke kis birodalmunk kártyavászterűen összedőljön.

Pótolni az AMH-t egyelőre nem tudjuk, de helyettesíteni talán sikerül. Néhány lehetőség: 1. A Hírlapot negyedére csökkenteni. 2. Havonta egy hírlevél szerkesztése; minden alkalommal lehetne másvalaki. 3. Spanyol rész elhagyása. 4. Eseménynaptár átszűrése. 5. Hirdetések változtatása. 6. E-mailen sokszorosítás. 7. Önköltséget minimumra csökkenteni.»

Most várom a hozzászólásokat!

Sok szeretettel

Lomniczy Józsi

Drága Zsuzsó!

Nagyon fog hiányozni nekem a te újságod.

Puszi

Dobosi Szabó Anikó

Kedves Zsuzsó!

Igen sajnálom, hogy megszűnik az újság. Nagy veszteség a magyarságnak és nekem is. Úgy értékelem, hogy támogatásomat a külföldi magyarság egyik legkiválóbb szerkesztett lapjára szántam!

Kézcsók

dr. Orbán László

Kedves Zsuzsó!

Most olvastam el az Újságot... Nagyon, nagyon szomorú vagyok - és tehetetlen. Sok, sok szereteten és hálán kívül semmit sem tudok adni.

K.I.

Drága Zsuzsó!

Sergio és én ugyan csak egy szerény szelket ízeltünk meg az argentinai magyarok közösségi életéből, sorsfordító időkben tanúsított összetartozásáról, szellemi egységéről, mégis merem állítani, hogy ebben felbecsülhetetlen érdeme volt az AMH-nak, annak az odaadó, majd hogy nem önfeláldozó elhivatottságnak, amelyet személy szerint Te és hűséges munkatársaid tanúsítottak. Megdöbbenve olvasom soraidat, érveidet, és csak annyit tudok mondani: barátként, empatikus emberként, megérttem, elfogadom. De fáj a veszteség. Biztosíthatlak - ha a telepátianak bármilyen ereje van - gondolatainkban veled leszünk küzdelmeidben. Vigyázz egészségedre, mert az a legfontosabb.

Szeretettel ölel,

Házi Judit

(volt magyar konzul Argentínában)
és Sergio E. Pérez Gutiérrez, Budapest

Drága Zsuzsóm!

Nincsenek szavaim, hogy a mély bánatomat kifejezzem! Ez a kitűnő lap nemcsak a Buenosban élőknek volt fontos és drága kincse, hanem a messziföldön élőknek és az ottani kolóniának tette lehetővé a régi barátokkal való kapcsolat megőrzését. NAGYON fog hiányozni! Szeretnék bízni abban, hogy valaki csak átveszi kezéidből valamilyen formában - talán on-line - ezt a ragyogó alkotást. Trixi és minden munkatársadnak úgy mint Neked szívből köszönöm mindazt, amit az AMH éveken át nyújtott nekem és mindnyájunknak!

Jó pihenést kívánok Neked, ha majd mindent elintéztetek, és egy szép, nyugodtabb, stresszmentes - igazán megérdemelt - új életszakaszt, új örömmel!

Nagyon sok szeretettel gondolok Rád és sokszor öllelek,

Grosschmid Mária, Magyarország

Kedves Zsuzsó!

Nem kis szomorúsággal olvastam a hírt. Nem mintha meglepetésként jött volna az elhatározásod, de én csak az első pontban tartalmazott, adminisztratívnak nevezett okra gondoltam. Előbb-utóbb be kellett ennek következnie. Lehetetlen az újságot fenntartani ilyen infláció keretében. Akik előre fizetnek egy évet márciusban, azoknak a pénze kiapad hamarosan és már nem jön ki belőle a 2. negyedév sem. Akik a hirdetések negyedévenként, vagy akár havonként fizetik, adnak ugyan valamelyes *cash-flow*-t, csak éppen az év eleji tarifák már nem fedezik az egyre emelkedő költségeket.

És persze én is újra gondolok arra, hogy mi lesz az *Ars Hungarica* jövője? Mint alapító tagot, persze ez Téged is érdekel! Megint elfogadtam az elnökséget egy évre, jövő októberig, ez most már a 14. év. És ha egészséges maradok, akkor majd talán még egy évig, mert nem látom, ki csinálná tovább? Bár látnék, találnék valakit, aki tudná az elnökséget vállalni, a munkát elvégezni, és nem csekély módon [Leidemann] Sylviát, aki nélkül persze nem lenne *Ars Hungarica* zene, úgyahogy kisegíteni!

A nagy magyar szponzoraink már nem léteznek, a magyar közösség pénzesebb személyeit nem érdekli a klasszikus zene, onnan nem számíthatunk támogatásra, nekünk is egyre nehezebb a szükséges összegeket megszerezni. Persze mi annyi és olyan koncertet szervezünk, amire van pénz, az újságnak pedig minden hónapban meg kellett jelennie. A munkám sem olyan állandóan idő követelményes, mint az AMH...

Szeretettel üdvözöllek **Székács Miklós**

Kedves Zsuzsó!

Nagy meglepetéssel értesültem, előbb leveledből és most az AMH-n keresztül az újság megszűntetéséről.

Folyt. a 3. oldalon

A BECSÜLET NAPJA Budapest ostroma – KITÖRÉS

Kevesen tudják, de a II. VH harmadik legnagyobb és leghosszabb városostroma - Moszkva és Sztálingrád után - Budapest volt: Berlin két hét alatt, Bécs hat nap alatt esett el, Budapest hős védői 52 napig tartóztatták fel a körülbelül tízszeres túlerőben lévő vörös hordát.

*

A német-magyar csapatok választhatnak: vagy megadják magukat, esetleg harc nélkül lemészárolják őket - vagy *kitörnek*. A fegyverletétel teljesen érthető lett volna. A 3 hónapja szinte egyfolytában harcban álló, éhező katonák a teljes kimerültség határán álltak. Ha kitörnek, egy nap alatt kell megtenniük azt a távolságot, amit a szovjet csapatoknak 50 nap alatt sikerült. Mindezt tüzérségi előkészítés és fedezet nélkül, az emeleteken és háztetőkön lévő ellenséges lövésekkel, beásott és mozgó harckocsikkal szemben, csupán egy-két saját harckocsival támogatva úgy, hogy a kézfegyvereikhez is csak pár darab lőszer maradt.

Ha megadják magukat, talán egyszer valahogy hazakerülnek, de valószínűleg életben maradnak, hiszen a megszállók „csak” az SS katonákat és a sebesülteket mészárolták le azonnal. De ők nem ezt az utat választották. Ha megadják magukat, annak a hatalomnak a lába elé teszik le a fegyvert, amelynél bestiálisabb még soha, sehol nem fordult elő a történelemben.

Hindy Iván m.kir. vezérezredes, Budapest védője szavaival: „*A kommunizmus az én szememben és elképzelésemben csak a rablást, a gyilkosságot, és mindenekelőtt a teljes vallástalanságot és ezen túlmenően az erkölcsi fertőt jelentette.*” Egy ilyen hatalom elé még akkor sem voltak hajlandók letenni a fegyvert, ha a kitörés rendkívüli kockázatokkal járt. Ez a magyar történelemnek egy olyan hősi eposza, amelyre méltán lehet büszke minden nemzeti érzelmű testvérünk, ideológiai elképzeléseitől, vagy pártállástól függetlenül.

Az 1945. február 11-én este 8 óra körül a Bécsi kapun keresztül a Várfok és az Ostrom utcán kitóduló magyar és német csapatokat, amelyek sem tüzérségi támo-

gatást nem kaptak s nehézfegyverekkel sem rendelkeztek, a kitörést már „váró” szovjetek a Széna és Széll Kálmán (volt Moszkva) tereken félelmetes golyózáppal fogadták.

Az egyenlőtlen küzdelem hamar eldőlt: a fáradt, kiéhezett, lőszerrel alig rendelkező kitörő sereg, azaz józan becslések szerint 44 ezer, fele részt magyar, fele részt német katonából másnapra hozzávetőleg 700 katonára érte el a magyar-német vonalakat, (átmenetileg) megmenekült. Közülük legtöbben a **Wolff** alezredes által vezetett csapatba tartoztak. A sebesültek és pár ezer ember el sem indult - ez utóbbiak nem vállalták a kitörést, de szép számmal voltak közöttük olyanok is, akikhez a kitörési parancs el sem ért. Velük együtt a szovjet hadsereg összesen 20.000 foglyot ejtett a harcok során. A többiek valószínűleg mind meghaltak, bár a tömegsírokban csak töredéküket találták meg. Azaz 43 ezer katonát egyetlen nap leforgása alatt halt meg, amiből, ha az arányok helyesek, 21-22 ezer volt a magyar halott. Ugyanannyi, mint a mohácsi csatában 1526. augusztus 29-én!

Ezek a hősök, akik minden veszély ellenére vállalták a kitörést, és akiknek küzdelmeit vagy siker koronázta, vagy minden igyekezetük ellenére nem tudták elérni saját csapataikat, tettükkel örök példát mutatnak. Ezekre a hősökre emlékezik a Budai Várban, minden év februárjában a Györkös István által vezetett Magyar Nemzeti Arcvonal a Becsület Napján. Budapest védőinek tette minden értelmes emberhez szól. 1945. február 11-re emlékezni kötelessége mindenkinek, aki szembehelyezkedve a modern, szinte mindent és mindenkit elborító baloldali szemlélettel, az igazság és a jog mellé állva emlékezik arra, hogy a minden értéket elpusztító sötétséggel szemben semmilyen megalkuvás nem lehetséges.

Legyen emléküik áldott!

(Forrás: Adelaidei Magyar Értesítő, Dél-Ausztrália, 2014. jan.-febr.)

Az Olvasó írja ...

Ahogy írod az újságban is: „Lehet, hogy a kolónia sikeresen kitermel magából egy újabb vállalkozó közeget, amely a kolóniát szolgálja hírekkel...” - ez nagyon jó volna de, ahogy jól tudod: sok idő, munka, szakértés, stb. kell hozzá.

A Magyar Irodalmi és Kultúrtársaság működését is meg kell szüntetnünk ebben az évben. Már Te mondtad néhány éve nagyon őszintén az előadásodon: „nincs ki felvenni a stafétabotot...”

Zsuzsó: nagy köszönettel a sokévi munkáért és a hozzájárulásodért, hogy segített fenntartani ezt a „kis Magyarországot”, amit a magyar bevándorlók felépítettek itt, Argentínában.

Szeretettel
MIKT előadási programok koordinátora

Török Zsófi

Kedves Zsuzsó!

Ma érkezett a január-februári szám. Nagy megdöbbenéssel érint a Szerkesztő üzenete, amelyben jelzi a lap beszüntetését. Gondolom, nem én leszek az első, aki a megadott két komoly ok miatt a sopánkodók csoportjához vetődik, mivel úgy itt, mint Magyarországon ez egy még fel nem becsülhető vákumot jelent.

Nem vagyok hivatott arra, hogy a magyarságért tett szolgálataidért köszönetet mondjak, Te amúgy sem vársz köszönetet semmiért, hiszen spontán és önzetlen adtad minden leheleted másokért, de engedj meg, hogy mégis a Mindenható áldását kérjem munkáságodra, egészségedre és a ma még fátyolos, de bizonyára kibontakozó dicsőteljes jövődre.

Szeretettel
Schirl Pál

Kedves Zsuzsó!

Bizony nagyon szomorú ez a hír, Zsuzsó, de látom, hogy előbb-utóbb a körülmények miatt képtelen lettél volna folytatni az újság

Folyt. a 2. oldalról

tempóját. Igen sajnálatos. Nagyon fog hiányozni sokaknak... Nagy csapás lesz ez a kolóniának, itt és más országokban.

Sok puszi és kitartást a fizikai gyengülésben, hiszen lelkileg mindig példásan erős voltál és vagy! **Zilahi-Sebess Péter, Cariló**

Zsuzsókám!

Hát ez szomorú! Engem főleg a Te egészségi helyzeted izgat. Az újság is, de az valamikor úgyis megtörtént volna. Remélem lesz valaki, aki folytatja valamilyen formában, bár ez elég nehéz, mert az igazság az, hogy nagyon kevesen tudnak rendesen magyarul (a 3. generációra gondolok), annyira, hogy akár egy újságcikket meg tudjanak írni...

Hát majd meglátjuk! Te vigyázz Magadra, ez a fontos! Puszi **Zilahi-Sebess Zsuzsi**

Kedves Zsuzsó!

Irtó szomorúvá tett ez a hír. Nagyon jó volt ezen az úton kapcsolatban lenni a kolóniával, Magyarországgal és az elszórt magyarokkal. A szép, jó munkád eredményei kézzelfoghatóak voltak! Sajnos a nehézségeket is jól el tudjuk képzelni, hisz azok mindinkább érezhetőek itt, Argentínában.

Sok puszi és hálás köszönet eddigi munkáért!
Panzoné Benedek Ágnes Pimi, Bahía Blanca

Drága Zsuzsó!

Egy pár könnyecseppel és nagyon nagy szomorúsággal hallottuk a hírt... Remélem ez nem végleges! Bizok abban, hogy a körülmények Argentínában javulnak, talán a jövő évi választások során...

Nekem szívügyem volt az AMH, és tudom, Te nagyon, de nagyon sokat dolgoztál. Köszönjük Neked MINDENKI NEVÉBEN!

Szeretettel pusziállak **Emódy Csabáné Bernáth Anikó, Budapest**

Ujgur világ:

Nem a nagy piros hal a szörny

Kína észak-nyugati részén, Hszincsiang (Xinjiang) tartományban él az a népcsoport, amely csak a magyarokat tekinti rokonának. Keveset tudunk közös történelmünkről, ők azonban a véres kínai erőszak, a betelepítések és a mérhetetlen elnyomás ellenére sok titkot őriznek.

Történelmükre vonatkozó legkorábbi utalás a '9 törzs'-re, azaz a tokuz-oguzokra a 630-as évekre tehető. Az oguzok törzsszövetségnek kezdettől fogva az ujgur volt az egyik legjelentősebb törzse. 745-től az ujgurok nem egészen egy évszázadig, 840-ig uralkodtak egész Kelet-Belső-Ázsia területén. Birodalmuk Mandzsúriától az Altajig és a tien-sani karlukokig húzódott kelet-nyugati irányban. Fővárosuk az Orhon folyó mellett volt, neve Ordu-balik, azaz „a királyi tábor városa”.

A ma élő, tízmilliós lélekszámú ujgur kisebbség történelme során mesés kulturális kincset halmozott fel, amely a XIX. században a térségbe érkező kutatókat és felfedezőket mind ámulatba ejtette. Autonóm tartományukat Ujgurisztánnak, vagy Kelet-Turkesztánnak nevezik.

*

Kínai feljegyzések szerint, az ujgurok messze földön híres gyógyítók voltak, többek között az akupunktúra felfedezése is nevékhöz fűződik. A sámánizmus érintetlen hagyományai ma is élnek, bár hitük, vallásuk a történelmi viszontagságoknak köszönhetően összetett. Jártasak voltak az építészet, művészet és a zene világában. Ők voltak az a nép, akiknek a területén keresztül vezetett a selyemút, amely összekötötte a keletet a nyugattal.

A hivatalosan ma is autonóm köztársaság önállóságát Kína nem ismeri el, hiszen az ujgurok földje 122 féle ásványkincset, köztük olajat, gázt, szenet és aranyat rejt. A médián keresztül naponta találkozhatunk erőszakos összecsapásokról szóló hírekkel, amelyek a kínai propaganda szerint „terrorakcióként” terjednek.

Kína erőszak-politikájának köszönhetően szinte naponta lehet ujgur áldozatokkal számolni. A kínai elnyomó politika ügyét feszegető, Kína szemét szűrő jogvédő **Ümit Hamit** ujgur aktivistát 2013 májusában, szegényletes módon kitoloncolták Magyarországról. Barátokat, ősi rokonokat keresett, ellenségekre lelt. Később, visszatérve, egy sajtótájékoztatón 3 dologról akart szólni: arról, hogy szinte az Északnyugat-Kínában élő ujgurok a magyarok

Drága Zsuzsó!

Nagyon szomorú vagyok, hogy a sok erőfeszítésetek ellenére az egyetlen és kiváló dél-amerikai újságotok nem fog megjelenni. Reménykedem, hogy ez az értesítés kivált egy rendkívüli összefogást. Munkátok a legnagyobb elismerésnek örvend mindnyájunk részéről. Sok-sok szeretettel csókollak

Budavári B. Hilda, São Paulo

Kedves Zsuzsó!

Nagy sajnálattal és megdöbbenéssel olvastam a Hírlap megszűnéséről! Ez egy korszak végét jelenti. A megadott okok azonban teljesen érthetőek... Nagyon remélem, hogy lesz igény egy elektronikus formában élő hírlapra. Ahhoz is szívesen hozzájárulnék. Jó egészséget kívánok Neked, és szeretettel üdvözöllek:

Dobos Eszter konzul, São Paulo
(a braziliai blog-sarok szerzője)

Kedves Zsuzsó!

A magyar publikációkból értesülök arról, hogy becsukja a boltot. Ez szomorú közlemény! Javaslom, adjon ki egy negyedévi vagy félévi, vagy évi közleményt, amelyből az emberek tudják, hogy mi történik a Maguk argentinai/dél-amerikai közösségében. Nekünk - NEKÜNK itt, nyugaton élő magyaroknak - feladatunk van: a semmiből kell kiépítenünk egy új világot, amelyik belebújik más kultúrákba, de megőrzi a maga eredeti,

Ujgur autonóm tartomány

közeli rokonai, arról, hogy ezt a szabadságáért küzdő népet Kínában kegyetlenül elnyomják, és arról, hogy milyen kínos volt az ő kiutasítása Magyarországról május legvégén.

*

Az ujgurok gyötrelmes történelmüket mesebeli tájon élik. Az egyik mesebeli táj a legendás Kanas tó vidéke, amely egy völgyben, az Altáj-hegység közelében, Xinjiang Ujgur Autonóm Tartomány északi csücskében fekszik. A „Kanas” mongol szó, jelentése „tó kanyon”.

Függetlenségüket ma is követelő ujgurok

A híres, titokzatos, vad táj különösen ősszel ejti ámulatba a látogatókat. A növények arany napsütésben tündökölnek, a tóhoz közeli hófödte hegyek az égig érnek. A kis faházak környékén melázó, kérődző szarvasmarha és juhsordák mit sem sejtnek az aktuális politikáról. A tündérmesébe illő táj sok tündérmese titkot őriz.

A legenda szerint hatalmas szörnyek élnek a tó mélyén, amelyek a szomjúságukat csillapítani vágyó lovakat és tevéket a tó fenekére húzzák. A „lófogasztó szörny” valójában a „nagy piros hal” (*Hucho taimen*), amelynek hossza a 10 métert is meghaladja.

A Kanas tó szörnye a nagy piros hal. Az igazi szörny azonban nem a tó mélyén rejtőzik. A gonosz emberek lelkében él.

A Kanas tó szörnye

Forrás: Magyar Nő Magazin 2014.1.12. - <http://magyarno.com/nem-a-nagy-piros-hal-a-szorny/>
Fotók cntv - Köszönet Gál K.

tiszta szellemi tartalmát. Amelynek a tagjai egymásnak adják a labdát. Ehhez rettentően fontosak a publikációink, ezek tartják össze az embereket. A 2., a 3., a 4. generációban nekünk arra kell irányulnunk, mert nekünk van egy alapvető erőnk: az érték ragyogó tisztasága, amelyért mi hajlandók vagyunk meg is halni. Ez pedig a keresztyénység értékvilága, amely túlszámnyalhatatlan. Ez a mi történelmi küldetésünk.

Szeretettel **Tóth Miklós, Hollandia**

Kedves Zsuzsó!

Óriási kincs volt nekem is itthon, hát még ott, amit hónapról-hónapra fáradhatatlan lélek- és kultúra- és közösségi érzésméssel az AMH missziója jelentett. 2010-es csodálatos élményű látogatásunk óta nem volt szám, amit betüre el ne olvastam volna - lassan az ismeretlen közösségi emberek, vezetőik is távoli barátá váltak!

Nehezen találom közhelymentes dicsérő, köszönő szavakat! Az AMH nem csupán egy fontos újság, hanem egy szinte mással pótolhatatlan közösségmegtartó intézménye nemzetünk egy kitüntetett szigetén. Igazi életművet alkotott, soha nem lehetünk elég hálásak érte!

Kézcsókkal, sok szeretettel, **Szili Katalin** asszony nevében is:

Kerényi György, főtanácsadó, volt államtitkár, Budapest
Folyt. a 6. oldalon

BRAZÍLIA...

- magyar szemmel

A Magyar Nép Tere

Mindig is érdekelt, hogy merre található São Paulóban a **Praça do Povo Húngaro**. A kis teret Magyarország államiságának 1100 éves évfordulója tiszteletére nevezték el így.

Megkerestem tehát a helyet a város szívében, Vila Mariana és Aclimação negyedek határán.

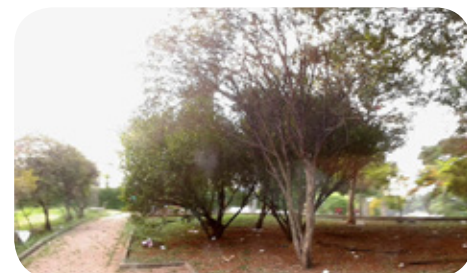
A tér egy bizonyos **Bruno Feder** nevű politikus közbenjárásával kapta elnevezését (előtte talán nem is volt neve). Szintén neki köszönhető, hogy São Paulo államban **október 23-át a magyar nép napjaként** tartják számon. Nem származása révén volt elkötelezett - ismeretségi körében voltak magyarok.

A téren található márványból és bronzból emelt, Árpád fejedelmet ábrázoló emlékmű a magyar leszármazottak

adományából épülhetett fel. Felavatásán 1997-ben **Göncz Árpád** köztársasági elnök is részt vett. A mű **Lebó Ferenc** (sz. 1960) győri szobrászművész munkája.

Mit lehetne tenni? A tér szinte alig ismert, térképen sem jelölik, távol van a Magyar Háztól és a Szent Imre Kollégiumtól, és magyarok sem laknak arra felé.

Mégis jó érzés, hogy egy húszmillió metropoliszban van egy, a magyar népről elnevezett hely. ■

(D.E.)

Derüljünk!

Székely paraszt bácsi megkapja élete első golf-felszerelését és elhatározza, hogy ki is próbálja.

- Még sose golfoztam - mondja az edzőnek - Mit kell csinálnom?

- A labdát úgy kell megütnie, hogy a felé a zászló felé menjen.

Az öreg felméri a távolságot, majd nagyot üt a labdába. Az végigrepül a pálya felett és a lyuk előtt két centivel áll meg.

- És most mit kell csinálnom?

- Bele kell ütni a lyukba - mondja az elképedt edző.

- Hát ezt előbb is mondhatta volna!...

Kovács Attila

SPORTROVATA:

Befejezésül...

Elnézéskéréssel kell indítani. Amint azt az *Argentínai Magyar Hírlap* hűségese olvasói megszokhatták, ezeken a hasábkokon mindig valamely anyaországi sportérdekességről számoltam be. Ehelyett azonban itt a személyes hangvételi búcsú szomorú szavai következnek.

Négy évvel ezelőtt egy ismerősöm ajánlotta figyelmembe az AMH-t. Több számot is végigolvasva nagyon megfogott a szellemisége, és különösképp az a misszió, amelyet a lap Dél-Amerika magyar közösségéért végez. De szép is lenne a magam szerény eszközeivel részesévé válni ennek a munkának - gondoltam. Vettem hát a bátorságot, és levélben megkerestem a főszerkesztő asszonyt. Miután éppen Budapestre látogatott, megbeszélünk egy személyes találkozót.

Mifelénk a Főnököt nem szokás túlzottan dicsérni, ezért elégedjenek meg annyival: roppant magával ragadó, rokonszenves személyiséget ismertem meg Zsuzsóban. Egyben jelezte azt is: nyitott az elképzelés felé, hogy írásokat küldjek az AMH számára. Miután a lap állandó sportrovattal nem rendelkezett, jómagam pedig a sport bolondja vagyok, kézenfekvő volt a választás: sportról fogok írni.

Csodálatos érzés volt, amikor először viszontláttam a nevem a kinyomtatott lapban. Egyben igyekeztem mindig annak tudatával és jó értelemben vett felelősségével is számolni, hogy - a lap nevén jócskán túlmutatva - egész Dél-Amerika magyar közössége olvassa az újságot, és a sport iránt rokonszenvet érzők esetleg a sportrovaton sem emelik át a

tekintetüket. Nagyszerű érzés volt az *Argentínai Magyar Hírlap* munkatársává válni, mert bizony a munkatársi megbecsülés jeleivel Zsuzsó rendszeresen kitüntetett, megajándékozott az évek során. Ugyanígy remek érzés volt megismerni néhány „dél-amerikás” magyart. Például **Zaha Alexandrát**, aki végül csak kijárta Zsuzsónál, hogy a szerinte túl komoly fényképem helyére egy mosolygósabb kerüljön...

A legnagyobb boldogságot azonban annak tudata adja, hogy a földrajzi értelemben oly távolra szakadt magyar testvérek számára tehetünk valamit, valami egészen kicsit, aprót, ami talán segítette őket magyar identitásuk megőrzésében. Mert végső soron ez a cél, erre kell törekedni, hogy minél tovább megmaradjon magyarnak (is) az, akinek fölmenői magyarok.

Csupa-csupa jó érzés, boldogító dolog, ami engem az *Argentínai Magyar Hírlaphoz* köt. És éppen ezek a remek érzések teszik nagyon fájóvá a búcsút. Fontos azonban a jövőbe vetett hit, már csak azért is, mert *valaminek az elmúlása szerencsére gyakran egy új dolog megszületését is jelenti.*

Őszintén remélem, hogy ezúttal is így lesz, és születik valamilyen áthidaló megoldás, amelynek eredményeként - akár elektronikus, akár nyomtatott formában, de - továbbra is lesz sajtója Dél-Amerika magyarjainak! Olyan, ami igyekszik minden tőle telhetőt megadni a kolóniának a megmaradáshoz, nekünk, benne dolgozóknak pedig alkotói örömet, jó érzéseket ad.

Köszönöm, hogy az AMH munkatársa lehettem!

Bartusz Réka (Felvidék):

Teljes szívvel...

Sokat gondolkodtam, vajon miről szóljon az utolsó, mondhatni búcsú cikkem. Eddig könnyű volt, hiszen mint Felvidékről származó fiatal lánynak mindig volt aktuális téma, probléma, vélemény, háttér, ami egyszerűen csak kikiváncsolt belőlem, amit meg szerettem volna osztani az olvasókkal, a nagyvilággal. Ez most sincsen másképpen. „Boncolásra” váró téma pedig akad bőven. Itt van pl. az *Ifjú Szívek Táncszínház* sorsa, jövője. Vagy az egyik legnagyobb magyar nemzeti ünnep évfordulóján tartandó szlovák államfő-választás. Lehetne véleményt alkotni az egyetlen magyar elnökjelöltre. Esetleg egy cikkben részvétet nyilvánítani, együttérzésemet kifejezni Zák Malina Hedvig meghurcoltatása, „elűzése” miatt. És még folytathatnám...

Mégis, most inkább a saját élményeimről, az *Argentínai Magyar Hírlappal* való megismerkedésemről szeretnék emlékezni, mert úgy érzem, ez a kapcsolat az évek alatt megváltoztatott.

Mindenki élete tele van kedves, apró, szívhez szóló, örömteli eseményekkel. Egy idő után ezek felejthetetlen emlékekké válnak, amelyekre visszagondolva melegség, jó érzés tölt el. Tisztán emlékszem a dunai hajókázásra, ami egyben egy ünnepi fogadás része is volt. A sétahajó tele volt ismeretlen, mégis ismerősnek tűnő emberekkel, akik a világ különböző részéről látogattak el Budapestre.

Andalgás közben észrevettem, hogy két nővér egyedül ül az asztalnál. Rögtön eszembe jutottak csoportvezetőm szavai: „*Ha látod, hogy valamelyik vendég egyedül van, senki nem társalog vele, akkor ülj le melléjük és meséld az élményeidről.*” Minden gondolkodás

nélkül odamentem hozzájuk, és beszélgetni kezdtünk. A következő pillanatban már azt vettem észre, hogy az első cikkemen, beszámolómon gondolkodom, amit drága Zsuzsónak fölszólítására fogok küldeni...

Ennek már több mint három éve. Mint felvidéki fiatal lány azóta írok havi rendszerességgel az *Argentínai Magyar Hírlapba*. Ez idő alatt megtanultam nyitott szemmel járni a világban, figyelni annak minden rezdülésére, minden apró jelenségre, történetre. Úgy érzem, a tanuláson kívül megismerhettem egy távoli ország magyar közösségét, életét. Bepillantást nyerhettem ünnepi szokásaikba, a néptáncos világukba, a cserkészéletükbe, az egész magyarságukba. Mindezt teljes szívvel köszönöm Zsuzsónak, aki az AMH szíve, lelke, mozgatórugója.

Bár most egy időszak lezárult, de optimista vagyok, és úgy gondolom, ez csak ideiglenes állapot, átmeneti szükségmegoldás. Egy fejezet most az én életemben is lezárul, de egy „távoli”, mégis közeli ismerősöm szavai jutnak eszembe, amelyek felnyitották szememet, és azóta is ösztönöznek: „... *igyekezzed kéne kissé aktívabban tenni valamit. Az írásnak sok és messzemenő hatása van. ... én hiszem, hogy semmi mérvadó kérdésben nem szabad tétlenül ülnünk és néznünk a romboló hatásokat, ha csak egy kis homokszemmel is nem járulunk hozzá az egyensúlyozáshoz.*”

Köszönöm Zsuzsónak a biztatást, a bizalmat, a lehetőséget, a több éves közös munkát! Úgy érzem, köszönetet kell mondanom a kedves olvasóknak is, akik velem együtt végigkísérték Felvidék „nagy” napjait.

Befejezésképpen Kölcsey Ferenc szavai jutottak eszembe: „**Isten áldd meg a magyart...**”

Így élünk, éldegélünk . . .

A tudósításokat többnyire az élet iratja, az élet folyásába viszont az időjárás igen gyakran beleszól. Így van ez most is. Ismét az időjárás vezeti a tollat, hiszen már-már azt hittük, elmarad a tél. Januárban a hőmérő higánya sehogy se akart mínusz alá ereszkedni. A növények is tavaszt éreztek. Kinyíltak a korai virágok, kiszödeltek a fű. Mindenki örült az ajándékba kapott kellemes klímának, hiszen fűteni is alig kellett valamit. Egyedül a kertészek jártak gondterhelten arccal, mondván: ha egy-két héten belül valahonnan nem jön egy kis hideg, szüretelésre itt nem lesz gond, mert ami késik, az nem múlik. Kibomlanak a rügyek, s ami nem fagy meg most, az majd megfagy február végén, amikor virágban állnak a fák, s akkor jaj nekünk! Egy évig dolgozhatunk megint ingyen.

Márpedig a mai pénzsűke világban sok házban minden forintnak helye van. No, de mi mást tehetünk volna? Érdeklődve figyeltük a híreket, mi zajlik a nagyvilágban. Argentínából, Brazíliából hőség rekordokról, óceánparti fürdözésekről szóltak a beszámolók. USA-ban több ezer repülőjáratot törölték a hóviharak miatt. Európában pedig, Spanyolország felől, továbbra is kellemes légáramlatok érkeztek, amelyek megkezdtek a Kárpátok karjai között. Kínában viszont kiléptek a folyók medrűkből s menekült, aki tudott. A nagy „karmester” megint megforgatta varázspálcáját a földgömb körül - s ismét kiderült, milyen esendők vagyunk. . .

Ez idő alatt nálunk, a politika pékségeiben, gyúrták, dagasztották az új jelszavakat. Legyen mit elfogyasztani a lakosságnak április 6-ig, amikor eljön a választás napja. A média fő iránya természetesen a jobb- és a baloldal két nagy pártjára szorítkozik. Róluk szóltak a hírek. Legfőképpen a baloldali „összefogás” szolgáltatta a témát, mivelhogy Gyurcsány Ferencet és dühös kis csapatát mégis csak bevették az „összefogásba”. Erről késre menő viták kerekedtek. Egyesek szerint Gyurcsányék csak bajt hoznak. Mások szerint viszont Gyurcsány nélkül eleve bukik a baloldal, mivel Mesterházy megközelítőleg se olyan karizmatikus egyéniség. Nincs rutinja. Nem ismeri fel a váratlan helyzeteket, könnyen zavarba hozható, stb. **Bajnai** pedig olyan, hogy megalazdik a tej a szájában. . .

Egyszóval volt gond a baloldalon bőven. Mire aztán nagy nehezen, mondhatni a 24. órában összeállt a nagy csapat, s hivatalosan is Mesterházy lett a baloldali miniszterelnök-jelöltje. A gond csupán ott mutatkozik meg, hogy nem sikerült még egyeztetni a véleményeket. Egymásnak ellentmondó tervekről beszélnek országjárásaik során a különféle csapatokból összeverbuvált kortesek, amire persze a jobboldali média rögtön lecsap. A szemfüles fiatal riporterek azon nyomban a színpadról lelépő szónok orra alá dugják a mikrofont, s már kérdezik is: hogy gondolta ezt meg azt, amikor tegnap itt és itt, ennek éppen az ellenkezőjét mondta a szövetséges szónok?

S természetesen előkerülnek a régebben jegelt ügyek. Bizonyos cégek viselt dolgai. Bizonyos számlák, bizonyos külföldi bankbetétek, nagygyűléseken elhangzott bekiabálások. Sőt régen elfelejtett ballépések, gyerekkori csínyek is napvilágra kerülnek. Minden föl lesz használva a választási kocktélba, ami - számítások szerint - valamilyen formában hat majd a választókra. Így zajlik ez a mostani kampány-finis.

Ebből persze a kormánypártokat se szabad kihagyni, annak ellenére, hogy lényegesen előnyösebb helyzetben vannak. Nyerésre állnak. A közvélemény-kutatók szerint csupán az a kérdés: milyen mértékben győznek majd? Az utóbbi egy évben hozott kormányzati intézkedések: a rezsicsökkentés, a minimálbér emelése, a közüzemi díjak mérséklése, az államadósság visszafizetése és az infláció megállítása, sőt, visszafordítása - ezek olyan érvek, olyan tények, amivel nem lehet vitatkozni. Mindezt sok esetben az Unió és a nemzetközi pénzügyvilág ellenében vitték végbe, amire - legyünk következetesek - az előző kormány gondolni se mert.

Ez az elszántság, vagy virtus, sok emberben bizalmat ébreszt. Jó példa erre, hogy annak idején, a szocialisták győzelme előtti választásokon nagy dőrérdűrel bejelentették, hogy „nem lesz gázáremelés!” Aztán két hét se nagyon telt el - s lett gázáremelés. . . Bármennyire is féltékeny a magyar, elég az ilyen ígéretre emlékeztenni. Sőt, sok egyebet ki lehetne aknázni az ilyen s ehhez hasonló, soha se teljesült fogadkozásokból.

No de legyen ez a pártok gondja, s térjünk vissza egy picit az időjáráshoz, mert közben múlt az idő és megjött a nagyon várt hideg. A Kárpátokat megkerülő orosz hideg Szerbia felől lopkodott be hozzánk. Előbb azonban Délvidékre lecsapott a szibériai hideg szél. Méternél nagyobb hófúvások zárták el a forgalmat. Autók, kamionok százait próbálták kimenteni a hó fogságából. A határátkelőket lezárták. Bejelentették, hogy Szerbia egyetlen kamiont se tud fogadni, aminek következtében kilométerekre nőttek az autósorok a magyar oldalon. S bizony nálunk is mínusz öt fokot mutattak már estefelé a hőmérők. A Horvátország és Ausztria közé ékelődött Szlovéniában szinte megszűnt az áramszolgáltatás. A szélvihar miatt keletkezett fakidőlések végett utakat kellett lezárni. Szlovén beszámolók szerint több fát kell kivágni, mint amennyit máskor egy egész évben kitermel az erdőgazdálkodás. Ausztriában néhány óra alatt majdnem kétméternyi hó esett. A katasztrófa-elhárítók lapátokkal másznak a háztetőkre, hogy a veszélyes havat eltávolítsák, mielőtt a házak beszakadnak. S innen kezdve megint szabad azon gondolkodni: mi lesz nálunk, ha *hirtelen* jön majd a felmelegedés? Szerencsére megérkeztek a kedvező hírek. Tél tábornok visszavonja csapatait az Urál hegység mögé. Jöhet a *lassú* felmelegedés. . .

Itthon elkezdte utolsó ülészakát a jelenlegi parlament. A következőt már az új kormány hívja össze. S jó néhány képviselőnek más foglalkozás után kell néznie, mert 25 év után rájött a politikai elitünk arra, hogy fele képviselő is elég lesz. Ki gondolta volna? S most lehet töprengeni: mennyi pénz folyt el üres szócséplésekre, tanácsadásokra, beszédekre, szakértőkre, gépkocsikra stb., mi mindent lehetett volna megvalósítani az így elszórt milliárdokból?

S megint előkerült a pénz kérdése. Úgyes újságírók kiderítették, hogy **Simon Gábor**, a szocialisták helyettes pártelnöke közel félmilliárd forintnyi valutát nem tüntetett fel az évente kötelezően benyújtandó vagyonynyilatkozatán. Ez a valuta egy osztrák bankban pihen! Erről most nagy zsi-bongás, láрма kerekedett. Mondják, hogy ez a pénz nem is az ő pénze, csak ő kezeli. . . Sorolnak a kérdések: ha nem az övé, akkor kié? Állítólag titkos pártpenzről van szó, amiről egyszer Gyurcsány egy könnyelmű pillanatában valahogy úgy nyilatkozott; jobb arról nem tudni, honnan van a

... (levélrészlet Magyarországról)

pénz. . . No, persze most ez a felvétel is előkerült. A sok kíváncsi firkász szeretné megkérdezni **Mesterházy Attila** MSZP elnököt is, aki éppen most Washingtonban tárgyal valamiről. . . Állítólag most kapja az instrukciókat. Így van-e vagy sem - de az a helyzet, hogy Mesterházyt Washingtonban kell keresni, nem szerencsés. Az sem előnyös, hogy ily módon telefonon tartja a kapcsolatot a már-már válságstábbá alakult választási csapattal.

Végül aztán Simon Gábor lemondott minden tisztségéről, mielőtt végleg rájuk szabadul a média. A bejelentés óta nem tudják elérni, beszélnek: bujkál valahol, amíg kitalálják, honnan ered az a pénz. . . Erre már vannak különféle vicces ötletek, pl.: „Mondja azt, hogy kártyán nyerte”. Vagy netán: „Az egykori kulákok adták össze. . .” - stb. Mondhatnánk: zajlik a késdobálás. S úgy tűnik, a nagy ellenzéknek már csak egy dobása maradt: a paksi atomerőmű bővítése körül kavart csetepaté, ami most nagy viták tárgya. Am ez az ötlet is nagyon gyenge lábakon áll.

A történet eredendően arról szól, hogy van egy atomerőműünk Pakson, ami még a hetvenes években épült szovjet technológia szerint. Ma ez az erőmű adja a magyar energiafelhasználás 40%-át. Am az atomerőműveknek az a nagy hátránya, hogy egy bizonyos idő leteltével, ami 40-50 év körül mozog, előregednek a reaktorok, elfáradnak a gőzfejlesztők, amelyeket a sugárveszély miatt belátható időn belül (600 év!) nem szabad háborgatni. Az ilyen erőművek inkriminált egységét be kell falazni és őrzéséről gondoskodni kell. Ez bizony nem kis feladat. S a költségei sem csekélyek. Hozzáértők számítása szerint azonban még így is az atomenergia a legolcsóbb energia.

Erre való tekintettel még a Gyurcsány éra idején döntöttek a paksi erőmű bővítéséről. Számolva azzal, hogy mire eljön a bezárás ideje, ne maradjunk energia nélkül. Ezt az elhatározást fektette most papírra az Orbán kormány. Államközi megállapodást kötöttek Oroszországgal. A szerződés értelmében Oroszország - 30 éves lejáratra - megfinanszírozza az új egységek építését, ami a már meglévő erőmű folytatása lesz. Az építésben 60%-ban orosz szakemberek és 40%-ban magyarok vesznek részt. A megkötött megállapodásról még a laikusok is azt mondják: előnyös, előrelátó szerződés. S most, bármi furcsán is hangzik, ezt a szerződést támadják a szocialisták és a liberálisok!

Tudni kell azonban a részletekről is néhány apróságot - mint ahogy a német mondja: *az ördög a részletekben lakik*. . . Itt is a részletek vannak elfedve a kíváncsi szemek előtt. Ide kíváncsodik, hogy ezt az erőmű-beruházást több nyugati cég is szeretne volna megkaparintani. Mint pl. a franciák, vagy az amerikaiak. S most ezzel az orosz-magyar megállapodással kútba esett a nagy lehetőség. Azt se árt tudni, hogy az olcsó energiát termelő erőmű, ami milliárdokat hoz naponta, sok „baráti cégnek” ad munkát. . . Nem beszélve arról, hogy kormányváltások alkalmával sok jóembernek, azok sleppjének jut ott hely, akiknek hozzátétőleg anynyi közük van az atomenergiához, mint halásznak számológép szereléshez.

No, de ezek a jóemberek nem is azért kerülnek oda különféle fontos beosztásba levegőfelelős osztályvezetőnek, tanácsadónak, összekötőnek, kommunikációs igazgatónak, felügyelő bizottsági tagnak, világitás felelősnek stb., hogy értsenek a dolgokhoz. Megvannak az erőmű üzemeltetéséhez a megfelelő szakemberek, akik pontosan értik a dolgukat. Ezek a vattaállások mindig is jutalomállások voltak. Rokonok, jó ismerősök szok-

ták megkapni az efféle kinevezéseket, akik természetesen hozzák a barátokat, barátnőket. Szükség is van erre a mai időkben, mert ma már Magyarországon szinte minden el van adva. Paks az egyetlen ilyen hely, ami sok mindent elbír, s ahol el lehet még dugni az ilyen - hogy is mondjam csak? - semmi másra nem használható kiváló embereket. . .

S hát van más is. Olyan helyek is akadnak itt, ahol azért rendesen dolgozni is kell - persze igen jó fizetés mellett! - ahol minden kormánynak megvoltak s lesznek a kedvenc beszállítói, cégei, akik a megrendeléseket elnyerik. Hát ezért olyan fontos ez az erőmű ebben a gigászi választási küzdelemben. Nem mindegy, ki nyer? Vagy ha nem nyer: mit tud kizsarolni a belső titkok ismerete révén? - Ámde azt hiszem így zajlik ez más táján is a világnak. Gondolom, az efféle „munkamegosztás” Argentínában se ritka?

S akkor ne feledkezzünk meg a nagy kérdésről: mi lesz Ukrajnával? Ukrajna jelenleg a legnagyobb szomszédunk, ezernyi gonddal-bajjal, megosztottsággal küszködik. Ipara, energiaellátása köldökszínór módjára oda van kötve Oroszországhoz. Ezáltal Oroszország is oda van kötve Ukrajnához. Legalább 20 millió orosz s orosz kötődésű muzsik él Ukrajna szerte, akiknek a sorsa nem lehet közömbös az oroszok számára. Nem mindegy tehát, hogyan alakul a szomszéd jövője.

Ámde ezzel a nagy országgal komoly tervei vannak az Európai Uniónak és általa a nagy testvérnek, az Egyesült Államoknak. Ukrajna hatalmas piaci lehetőség. Rengeteg árut lehet oda eladni és sok mindent lehet ott „szerezni” ügyes privatizációval! Stratégiai szempontból pedig szinte döntő fontosságú hely. Olyan bástyát lehet építeni az orosz birodalom határára, hogy hosszú időre megoldja a nagy kérdéseket. . . Ily módon a „szabadságot” kereső, hónapok óta tüntető, a világ dolgainak összefüggéseiről mit sem sejtő fiatalok, akik szemétdombbá változtatták a fővárost, fontos szereplőkké váltak. A tüntetések nyomán lemondott az ukrán miniszterelnök s már csak az elnök van hátra, aki legújabb hírek szerint elrendelte az új választásokat. Mindeközben az EU és az USA tiltakozik a tüntetők jogainak megsértése miatt. . .

Egészen másként vélekednek erről a tapasztalt, Ukrajnában élő öregek, akik hetek óta autógumik füstjében, hóval kitömött szemeteszsákok között élnek: „Jöjjön már valaki, aki itt végre rendet tesz!” S mondanak egyebet is: mit keresnek itt az amerikaiak? Ki hívta ide őket? Mit számít az, hogy tízezer tüntetnek, amikor 39 millióan nyugalmat akarnak? Csakhogy ezek a hangok nem jutnak ám el a világ körforgásába. A TV-társaságok a szabadságukért küzdő demokraták véleményét sugározzák. S ez bizony így folyik egészen addig, amíg ez a kötelhúzás be nem fejeződik.

S látom, eljött a búcsú órája. Vége a képzeletbeli papírnak. El kell köszönnöm hűséges olvasóimtól. Akik tudják - hisz nem volt titok - nagy nehézségek között működött lapunk. Hála Zsuzsónak átjuttunk néhány hullámhegyen. . . Egyszer azonban minden erő elfogy. Minden erőfeszítés véget ér. A tudósító számára is eljön a búcsúzás ideje. S bizony az soha sem könnyű. De bizzunk a fiatalokban, akik remélhetőleg megszerkesztik majd az argentinai magyar internetes újságot, ami már a jövő zenéje lesz. Nekünk, időseknek pedig meg kell szokni, meg kell tanulni az új viszonyokat. Ahogy mondják: a jó pap holtig tanul. . . Isten áldását kérem minden kedves Olvasómra!

Barkuti Jenő

Az Olvasó írja ...

Folyt. a 3. oldalról

Kedves Zsuzsó és kedves AMH Munkatársaid!

Köszönjük, hogy 9 éven keresztül a lap fekete-fehér hasábjain hűséges képet kaphattunk mindarról, ami színössze teszi argentin-magyar életünket. Az újságot mindig kíváncsian és örömmel vettük kézbe. Köszönjük az érdekes interjúkat, a magyarországi híreket, az eseménynaptárt, a pontos, precíz információt, nyelvezetet, megjelenést. A velejáró rengeteg munkát. Köszönjük. Nagyon fogtok hiányozni. Itt mellékeljük a jelképes 2014-es AMH előfizetésünket, a nagy hálnak jelű 9 újságos évről - mivel a 9 év bőven tízzel is felér!

Szeretettel és hálával,

Gorondi Péter és Judit**Kedves Zsuzsó és Trixi!**

Nagyon sajnálom, hogy az újság bezáródik. Mikor megkaptam az újságot, rögtön nekiültem és kiolvastam elejétől végig - még a hirdetések is! Nagyon hívó újságnak tartottam, és szerettem. Annyi jó cikk volt benne! Fog hiányozni, kimondottan pl. a Benedek Zsuzsi magyar nyelvelemzése, a Saáry Éva cikkei, a Hufi rész, és nem tudom felsorolni mind egyiket, de mind remek volt!

Az előre fizetett évet illetően, ne törődj velem, hogy visszajárjak. Biztosan van ezernyi fizetnivaló! Bár tudtam volna segíteni nagyobb összeggel! Mindig csodálatos Titeket, akik olyan lelkesen és odaadón adták időtöket, erőtöket a magyar kolónia ébrentartása érdekében.

Szeretettel

Kígyósi Katalin**Kedves Zsuzsó!**

Ma olvastam a január-februári lapot és értesültem, hogy a márciusi lesz az utolsó, amit ki tudtok adni. Tudtommal az én előfizetésem akkortájt jár le, de ha tévedek, esetleges tartozásomat odaadom Gorondi Pálnak.

Nagyon sajnálom, hogy ennek a lapnak is ez lett a sorsa, de a körülmények tehetnek erről.

Üdvözléssel,

Davidházy János, Budapest**Mélyen Tisztelt Haynalné!**

Nagyon sajnálom, hogy nem jelenik meg többé az AMH, ui. én még csak most találtam rá! Rengeteg jó cikket olvastam a lapban!

Nekem, mint szlovákiai/felvidéki magyarnak nagyon sokat jelentettek az ott élő magyarokról szóló cikkek. Nagyon jó volt olvasni arról, ahogy megemlékeznek az évfordulókról, és hogy milyen szépen ünnepelek.

„Áldott legyen bárhol is él / minden Igaz magyar! / Angyalok kísérik lépteit, / ki Szózatot szaval. / Áldott legyen mindörökké / e vérrrel szentelt Föld! / Áldott legyen minden időben / a piros-fehér zöld!”

Nagyon sok tisztelettel, Önnek pedig jobbulást kívánok.

Weiszné Mária, Felvidék**Haynalné Kesserű Zsuzsánna Úrnőnek****Kedves Zsuzsó!**

Az utolsó AMH-ban a Szerkesztő üzenetében közölt hír nagyon szomorú. A magam életében történt csapások nem egyszer pozitív változásokat hoztak, amiben nem a vallás hite, hanem az egyedüli Isten személyemre ható segítsége adta az erőt.

Az anyagi kérdésre úgy gondolom, a kolónia megértéssel járulna hozzá az előfizetési és hirdetési díjak emeléséhez. Másrészt szép lenne, ha az itteni magyar ifjú nemzedékben lenne valaki, aki a vezetéssel és ajánlataival folytatná a Hírlap úgy sajtó-, mint kultúrahátasával az itteniek magyar nemzeti érzését fenntartani.

Isten segítsen további életben!

Szerető kézcsókkal,

técsői Mórincz Iván**Kedves Zsuzsó!**

Eloolvastam a hírt a *Magyar Nemzet*-ben. Remélem, hogy van valami kiút. A kulcs lenne, hogy ha valaki tudna gazdaságilag segíteni, ill. megint lennének magyar bevándorlók Argentínába, de ezt nem látom. Viszont amikor São Paulóban voltam, találkoztam több, frissen érkezett magyarral, akik most ott dolgoznak.

Minden jót kívánok Neked. Remek munkát végeztél!

Üdvözléssel:

Szóczy Árpád, Berlin**Kedves Zsuzsó!**

Nagyon sajnálom a hírt. Nem lehet valamit tenni? Akár a rádióban is egy rövid interjú az elkövetkező napokban, hogy hátha érkezne valahonnan segítség. Nagy veszteség lenne, ha megszűnne az *Argentínai Magyar Hírlap*. Éppen most, amikor Ferenc pápánk argentin?!

Természetesen, mindig nagy örömmel és szeretettel várjuk híreiteket - ma már nincsenek távolságok.

Szeretettel üdvözöllek

Vertse Márta, Vatikán Rádió, Róma**Kedves Zsuzsó!**

Levele hideg zuhanyként ért, mert én minderről semmit sem tudtam, igaz saját nyavalyáim miatt eléggé felületesen követtem a híreket.

Mindenekelőtt borzasztóan sajnálom, hogy nemcsak a kolóniát, de az egyetemes magyar kultúrát is gazdagító lap kiadása véget ér. Nagy veszteség ez mindannyiunknak. Azt azért remélem, hogy az említett egészségügyi problémákban mielőbbi jobbulás áll be.

Nyilván minden emigrációs közösségnek megvan a maga természetes életpályája, s így is kisebb csoda, hogy az Argentínába elszármazottak több nemzedéken keresztül nemcsak megőrizték, de gazdagították is a magyar nyelvet és kultúrát. Ez nem kis dolog, hisz saját családomban is látom, hogy közeli, európai országokba emigrált rokonaim is már a 2. generációban igen gyakran elveszítik a magyar nyelvet és azonosságtudatot.

Mindenesetre bízom benne, hogy ez nem az út vége, csak egy elágazás. A fiatalabb nemzedék talán fenntarthat egy internet-alapú hírlevelet, ami nyomdaköltségek nélkül minimális költséggel járna, s az Ön szakértelme és tanácsai nagymértékben is segíthetnének.

Azt is be kell látni, hogy a sokadik generáció számára csak spanyol nyelven lesz megélhető a magyar örökség, s az érdeklődésüket leginkább spanyolul írt, a magyar kultúrát, történelmet és az országot bemutató színvonalas cikkekkkel lehet fenntartani.

Az argentin gazdasági helyzetet szomorúan szemlélem, s valószínűleg igaza van az ismerősömnek, aki azt mondta a minap: *Argentina y Economía no se entienden...*

Köszönöm, hogy megosztotta velem a hírt, amely fölötti szomorúságomat enyhíti, s egyben büszkeséggel tölt el, hogy alkalmankénti hozzájárulásaimmal részese lehettem az *Argentínai Magyar Hírlap* missziójának. További argentinai munkásságához erőt és jó egészséget kívánok.

Üdvözléssel:

Cseszney Miklós, Anglia**Kedves Zsuzsó!**

Karácsony alkalmából voltunk Gorondi Palkóéknál, és ott már levedel előtt értesültem, hogy nem lesz többé újság.

Gondolom nagyon sok munkával es nem kis felelősséggel jár a munkád. Örülök, hogy része lehettem. Írok valamit az utolsó számra, persze. Most így hirtelen nem tudom, hogy mit... de még kitalálom. (*I. HUF 4.o.*)

Köszönöm a munkádat, sokakat hozott össze az újság.

Nagy puszi

Benkő Teri, Budapest**Kedves Zsuzsánna!**

Borzasztóan sajnálom, hogy abba kell hagyniuk. Kitartást és jó egészséget kívánok Önöknek ezekben a nehéz időkben. Trixi üdvözlöm!

A Petőfi Irodalmi Múzeumban minden rendben.

Üdvözléssel

Csáki Zoli, PIM, Budapest**Tisztelt Haynalné Kesserű Zsuzsánna!****Kedves Főszerkesztő Asszony!**

Némi félelemmel nyitottam tegnap hozzám érkezett elektronikus levelét, tán sejtettem, hogy rossz hírt fog közölni velem Ön.

Nagyon sajnálom, hogy folyóiratuk 2014 márciusa után már nem jelenik meg, de biztos vagyok abban, hogy új formában, új névvel egy idő eltelté után tisztelt szerkesztőitársaival együtt ismét munkához látnak, új magyar nyelvű folyóiratot készítenek majd, a mostani kudarc nem szegi kedvüket.

Sok sikert kívánok a biztosra vett folytatásukhoz!

Tisztelettel:

dr. Kovács Zsolt, Székesfehérvár**Kedves Zsuzsó!**

São Paulóban találkoztunk, én voltam az ottani Körösi ösztöndíjas, és volt szerencsém közösen dolgozni Önrel a LA-MOSZSZ nagygyűlésről írt cikk kapcsán.

Sajnálattal értesültem a lapot érintő fejleményekről. Kívánom, hogy legyen folytatása, valamint hogy egészségügyi téren is pozitív fordulat álljon be.

Csodálatos munkát végezten ebben a 9 évben, világszerte büszkék Önre a magyarok. Nem volt hiába a sok munka. A folytatás fészegetése helyett, véleményem szerint a pillanatot kellene megragadni: megállni és ünnepelni az elmúlt évek sikereit!

Baráti üdvözléssel:

Szeghalmi Zsolt, Magyarország**Zsuzsókám!**

Nagyon szomorúan olvastam a Te híredet, hogy megszűnik az AMH. Sajnos, nem tehetsz mást, egyrészt egészséged érdekében, másrészt országunk gazdasági helyzete is reménytelen a jövőben.

Rettenetesen fogom hiányolni az újságunkat. Sok kézen ment át, mind jók voltak, de a Te nivåód sokkal magasabb, mondhatnám tökéletes! Az AMH által az egész világ külföldön élő magyarságával is volt kapcsolatunk. Nem is beszélve Magyarországról. Vagyis mind azokkal, akik időközben itt voltak, itt dolgoztak, most pedig más országokban képviselnek minket, és így megmaradhatott velük az igazi jó barátság. Mindezt a Te remek munkádnak köszönhetjük.

Zsuzsókám, legfontosabb az egészség. Egy nyugodtabb, nem idegtépő életmóddal egész biztosan helyrebillen! A magam részéről csak gratulálni tudok Neked, és köszönni mindazt, amit értetünk tétél!

Sok szeretettel

Dőryné Széchenyi Ileszi**Zsuzsókám!**

Végtelenül sajnálom, hogy országunk anyagi válsága kényszerít arra az elhatározásra, hogy megszüntessd az *Argentínai Magyar Hírlap* szerkesztését, de még inkább elszomorít, hogy egészségi okaid is vannak rá.

Szeretném hálás köszönetemet kifejezni elsősorban Neked, hogy alkalmat adtál írásaim közzlésére éveken keresztül az

**KÖZIGAZGATÁSI ÉS IGAZSÁGÜGYI MINISZTERIUM
NEMZETPOLIKAI ÁLLAMTITKÁRSÁG**Ikt. szám: XLVI-N/21/2014.
Ügyintéző: Gárdonyi Géza**Tisztelt Nagykövet Asszony/Úr!**

A Magyar Diaszpóra Tanács III. ülése zárónyilatkozatában elfogadta a **Mikes Kelemen Programot**, amelynek célja a diaszpórában található magyar hagyatékok összegyűjtése, Magyarországra szállítása, szakszerű feldolgozása és elhelyezése. Közös terveinkhez szükség van a tengeren túli magyar szervezetek, külképviseletek, tiszteletbeli konzulok, magyar közösségek összefogására, segítségére!

A program sikeréhez elengedhetetlen, hogy minél szélesebb körben értesüljön a diaszpóra magyarsága az induló kezdeményezésről. Részletes tájékoztatónk az Országos Széchényi Könyvtár munkatársainak szakértő segítségével készült. Kérjük, minél szélesebb körben ismertesse meg felhívásunkkal az Ön környezetében élő honfitársainkat. (...)

A hagyatékok összegyűjtéséhez raktárakat bérelünk az Egyesült Államok, Kanada, Ausztrália, valamint a dél-amerikai kontinens területén. Hogy gyűjtőmunkánk hatékony legyen, pontos információra van szükségünk a hagyatékok mennyiségével kapcsolatban. Amennyiben tudomást szerez már összegyűjtött könyvtárakról, esetleg nagyobb hagyatékról, kérjük, tájékoztasson minket a megadott elérhetőségen! Reményeink szerint segítségükkel, közös összefogással méltó jövőt tudunk biztosítani a magyar diaszpóra szellemi kincseinek!

Az adományok eljuttatásával kapcsolatos további információkat, a legközelebb elhelyezkedő raktárak listáját a Nemzeti Regiszter honlapján megtalálhatják. A programmal kapcsolatos kérdéseiket az alábbi e-mail címre várjuk: mikesprogram@kim.gov.hu

Üdvözléssel:

Répás Zsuzsanna
helyettes államtitkár

Budapest, 2014. január 6.

Toronysüveg a csonka templomon

67 év után fejeződik be a Mindszenty József hercegprímás által még 1946-ban felszentelt istenháza, a Bosnyák téri Páduai Szent Antal templom építése. A templom alapkövét 1941 decemberében tette le az azóta boldoggá avatott **Meszlényi Zoltán**, akkori esztergomi segédpüspök.

A jelentős közadakozásból is megvalósuló építkezés 1946-ig tartott, amikor **Mindszenty József** hercegprímás sietve felszentelte a templomot, mivel azt a kommunisták vásárcsarnoknak szemelték ki - idézte fel köszöntőjében **Papcsák Ferenc**, Zugló fideszes polgármestere.

Erdő Péter bíboros, esztergomi-budapesti érsek áldotta meg a Bosnyák téri templom tornyának süvegét. A kilenctonnás elemet, rajta a kereszttel, az ünnepség végén autódaruval helyezték el az így már valamivel több mint 54 méteres épület tetején. A templom környezete a közelmúltban újult meg, valódi főtér lett a terület.

A templomto-

ronynak szim-

bolikus értéke

van, felfelé

mutat, felemeli

a tekinte-

tünket, hogy

elhelyezhessük

magunkat,

nemzetünket

a világmin-

denségben -

mondta Erdő Péter.

„A világmindenség ugyanis nem értelmetlen véletlenek révén, hanem Isten akaratából jött létre. Így lelkünk megtehet bizakodással, hiszen van értelme az életünknek, a mindennapi igyekezetünknek” - fogalmazott a főpásztor, aki - **Bárany Béla** plébánoshoz és a polgármesterhez hasonlóan - példa nélkülinek nevezte az összefogást a torony befejezése érdekében.

Kacsóh DánielKöszönet Tóth G. <http://www.magyarhirlap.hu/toronysueveg-a-csonka-templomon#sthash.zYFKWBT1.dpuf> - 2014. 1.22

AMH-ban. Valóban megtisztelve éreztem magam, hogy az egyetlen magyar nyelvű dél-amerikai újságnak része lehetek. Olvasóinknak köszönöm, hogy többször adták tudomásomra tetszésüket a kolónia eseményeiről írt fényképes krónikáim kapcsán.

Nagyon komoly munkát végeztetek Trixivel együtt, fáradhatatlanul és szeretettel dolgoztatok hosszú éveken keresztül, hogy az újság eljusson olvasóihoz. Nagy úrt hagytok magatok után. Nehéz lesz utánpótlást találni, de optimista és pozitív lelkem bízik abban, hogy lesz folytatás.

Szeretettel és hálával mindkettőtöknek

Balthazár Mártha

Fotó Csudai Sándor

Történelem

Barkuti Jenő:

Doberdó: testközei harcok

Régmúlt időkbe visz ez az elfeledett katonadal. Jó néhányszor hallottam gyerekkoromban, amikor nagyapámék

néha-néha összejtek s egy kancsó bor mellett elmerengtek, elbúslakodtak a régi ütközeteken. A kenyeres pajtasokon, akik sohase tértek vissza. Ottmaradtak valahol a francia Verdunnél, a lengyel Gorlicenél, vagy az olasz Isonzonánál. Nekünk, magyaroknak ugyancsak kijutott az első világhégből. Legfőképpen az olasz front szívta fel a magyar vért. S ami utána jött...

Tizenkét csatát vívott az osztrák-magyar hadsereg az árulás folytán ellenük forduló olasz hadsereggel, azon a bizonyos olasz fronton, ami most az olasz-szlovén Alpokban húzódik 2-3000 m magasan. Ez a frontszakasz 1915-ben nyílt meg, miután az olasz „szövetségesek” átálltak az antant hatalmakhoz. Ez az átállás, történések szerint, megfordította a háború kimenetelét. Így volt-e, vagy sem? Már soha nem fogjuk megtudni. A történelemben ui. a lehetett volna, és a ha úgy lett volna fogalomnak nincs értelme.

Ami viszont tény: az olaszok keserves árat fizettek az átállásért. Olyan ellenféllel találták szembe magukat, ami félmilliónyi olasznak lett a halála. A hómezőkön, magaslatokért vívott értelmetlen csaták színhelyeit úgy emlegették az olaszok: a fehér pokol. Évekig tartó harcok után se tudtak áttörni.

Doberdó, a magyar Golgota

Mi, magyarok, a nagyapák által elmesélt történetekből, régi könyvek lapjairól ismerjük ezt a poklot. Sajnos már csak kevesen emlékezünk az akkor elmesélt történetekre. Helységnevek, tábornokok nevei villannak föl a múlt homályából: Doberdó, Monte Grappa, Caporetto s a híres-hírhedt Cadorna tábornok, aki olasz fiuk százezreit hajtotta a biztos halálba.

Doberdó...

S ezen az oldalon a védekezők parancsnokai: Conrad von Hötzendorf tábornok, Svetozar Boroević (magyarul Borojevics Szvetozár) horvát vezérezredes, August von Mackensen generális (fotó). Sokszor elhangzott nevek, ami a mai fiatalok számára szinte aligha mond valamit.

Emlékek után kutatva, elevenedik meg egy epizód:

Nagyapám ezredét egy alaklammal meglátogatta Borojevics vezérezredes, valahol a Dolomitokban. Amire a háború végeztével, az egykori bajtársakkal úgy beszéltek erről a látogatásról, mint valami fontos időszámítási dátumról: „...no, az még a Szvetozár előtt volt, amikor lezuhant az ágyunk a szakadékba... - nem, nem: az Szvetozár után volt, amikor azt a nagy pergőtűzet kaptuk...”

Ilyen s hasonló történeteket hallgatva rágtam a körmömet az öregek között. Minden szavuk izgalmat, sejtelmestörténeteket hordozott. Megpróbáltam elképzelni a

Frontvonal a Julia Alpokban (korabeli felvétel)

nagy hegyeket, ahol mindig hó van, s ahol hóba ásva kellett aludni. Döbbenet csodálkoztam ezen: hóban aludni? De nemcsak aludni kellett a hóban, hanem temetkezni is! Nem volt ott egy ásónyomra való föld se. Nem volt ott más, csak szikla, hó, jég - és halál.

Csőrlőkkel húzták fel az ellátmányt 3000 m magasságra. Halottak visszaszállítására nem volt mód s lehetőség. Ott lettek eltemetve a „fiúk”, a hóba - gondolva arra: majd a háború után megkapják a végtisztességet. Csakhogy a végtisztesség elmaradt... Most, 2012 óta - és azóta szinte folyamatosan - a globális felmelegedés nyomán sorra kerülnek elő harcterek, lövészárkok. Előkerült egy lavina által betemetett fedezék is, ahol épségben megmaradtak harci eszközök, székek, asztal, fekvőhely, levelek, még egy korabeli Pesti Hírlap is...

A legutóbbi leletek pár hete keringenek az európai lapokban: előkerültek a jég fogságából az egykori katonák maradványai is... A helyszínre érkező olasz régész megöröknyödvé mondta: *Szinte érzem a háború szagát...*

„Lent a vén Doberdón süvít a szél. Elkerül az álom, nem alszom én...”

▲ Hóban elhantolva ►

Zsebekből előkerült néhány fillér

▼ A jégkoporósban...

*

S milyen a mai világ? Turista látványossággá váltak a hősi halottak, ami ellen a jó erkölcs tiltakozik. Az olaszok, ha találnak egy olasz holttestet lehozzák és eltemetik... Állítólag az egykori front mintegy 200 km-es hosszában számítani lehet több ilyen lelet előkerülésével. Mi már nem tudjuk azonosítani saját halottainkat. Rákosiék minden első világháborús katonai dokumentumot megsemmisítettek

Most, a 100. évforduló küszöbén ideje volna az osztrák és a magyar honvédelemnek közösen eltemetni a halottainkat! Kell erre pénzt s erőt találni - ha jutott Irakra, Afganisztánra... ■ (l. úgyszintén l.o. Memento)

Magaslat a Monte Grappán, amiért olyan sokan meghaltak: Di qui non si passa - Itt nem jutnak át... (mai főlvetel)

Egy oszlop hegyivadász-trén

Jól álcázott fedezék

►► Ahol már lehetett temetni

◀ Egy ágyúdaráb a Dolomitokban, amit szét-szedve se lehetett lehozni

► Akiknek jutott hely a több száz katonatemető egyikében

►► Olaszok roham előtt, Isonzonán (korabeli felvétel)

Mit hallott az AMH?

Elhalálozások

- **özv. Rakolczay Gézáné**, szül. **Martha von Rieger**, január 10-én - éppen egy évvel lánya, Judit halála után - 94. évében, Entre Ríosban elhunyt. Misével búcsúztatták a Mindszenty-numban, január 14-én.

- **Rimanóczy Ádám** kedves előfizetőnk január 17-én meghalt (*l. búcsú szomszédos hasámban és átellenes oldalon*).

- Most kapott hír szerint **Páger Judit**, **Antal**, a híres művész nagyobbik lánya, január 2. felében teljesen csendben meghalt. Gyászolja 2 lánya és fia. Judit a szerkesztő gyerekkori játszótársa volt az emigráció első éveiben, Olivoson, míg az 1956-ban Magyarországra távozott apja után ment.

Betegeink

- **Kígyósi Katalin** kedves előfizetőnk, barátunk ütértégtájtással járó szívoperációján esett át januárban. Márciusban következik a szívbillentyű helyettesítése. Sok szeretettel kívánunk mielőbbi javulást!

Születés(ek)

- Január 7-én megszületett **Collia Niki** és **Olenka Kaliski** 2. gyermeke, **María Clara**, **Klárka**. Bátyja, a kis **Lucas Luki** nagyon

boldog kishúgával és szeretettel örökdió fölötté. Sok boldogságot kívánunk a Collia családnak!

- Január 8-án, Asunción (Paraguay)-ban megszületett **Bonapartian Dani** és **Hicks Melissa** kisfia, **Vencel**, aki 1. naptól kezdve nagyon jól viselkedett.

Májusra tervezik Buenos Airesben a keresztlőt a városi örmény katedrálisban. Gratulálunk az ifjú párnak és az 1. unokával túlboldog nagyszülőknek!

Születésnap(ok)

Kedves Zsuzsika! MI TÖRTÉNT?

*Íme, máma írok a rovatvezetőnek
A múlt kerget minket, az élmények törnek,
Forognak a percek. De évek elmúltával
Zsuzsika jelen van, szorgalmas munkával,
Tudással, érzéssel alkot minden téren.
Senkinek sem teher, csak ad nagy szerénnyen.
Tanáccsal is ellát, vigasztal a bajban
Harmóniát teremt a megmértés zajban.
Máma nagy eventus: február nyolc
„Gólyarepüléssel van tele a polc”...
Persze ez egykor volt, máma nem kell pólya
Ma már szülészorvos lett a kelepelő gólya.
De minket az emlékek pázsitra terelnek.
A múlt és a jövő így egyformán emelnek.
Zsuzsika, kívánok számodra sok évet
Isten áldásával, sok vigaszos révet!
De máma sok pezsgőt, meg minden ilyesmit
Napsütéses jövőt, így kibírsz majd akármit!*

Köszönettel - gondolom mindenki nevében - **boldog születésnapot!** Szeretettel Schirl Pali (Zengúz)

- 95 éves születésnap? Igen, csakhogy „összetett”! **Lomniczy Józsiéknál** vidám, zajos társaság jött össze a nagy esőzések után a házifű **Mátyás 50.** és **Hayn Edithke 45.** közös születésnap megünneplésére. A fölforgatott, vendégszerető ház lett sárral, a hangulat tetőfokán a 2 ünneppel bizony kényszerfürdést hajtottak végre a medencében! Hajnalig tartott a jó hangulat. Gratulálunk!

- **Sebess Zsuzsi** barátunk, támogatónk megérdemelt, nagy öröme néz elébe: április elején indul Hawaii-ba, ahol valódi kerek születésnapját ünneplheti az USA-ban élő fia, **Mitchell Andrew**-val és családjával: megint láthatja a távolba költözött kis unokáit! Vele örülnünk, és előre gratulálunk!

Utazók

- **Zaháné Alexandra Paulával** együtt ismét testvéri találkozóra sietett Európába. Kedvesen elvitték magukkal az Európába szánt AMH kettősszámát. Madridban találkoztak **Zaha Ilóval**, **Dóryné Paulette**-el és lánya **Kingával**, és ott postázták együtt az újságokat, hogy az olvasók hamarabb megkapják.

Vidám bélyegezés b.-j.: Dóryné Paulette, Zaha Iló, hátul Zaha Paula

Madrid és Barcelona után Németország **Dóryéknál**, majd Berlin **Zaha Esztiék**-hez, hogy a kis **Csillát** is élvezhessék. Végül Budapest, hogy t.k. találkozzanak a ZIK ösztöndíjasokkal. Február 20-ra vártuk őket vissza!

j.-b.: Zaha Paula és Alexandra uzsonnával várták a gyerekeket: Avedikian Sirun, Blahó Sofi, Perucca Guada, Ijjas Christian, Makkos Sebi, Walovits Iván, Gorondi Gábor

- A lelépő szerkesztőt nagy kitüntetés érte: Budapestre hívták, hogy részt vegyen a Magyar Országgyűlés elnöke, **Kövér László** által támogatott konferencián: „Magyar nők a nagyvilágban” (február 28 - március 2). A nők a család és a közösségek motorjai, ezért akarják megbeszélni a gondokat, örömeiket, és egymást erősíteni a keresztény értékrend melletti kiállásban.

- Az **Oleander** csoport hölgyei idén is a közös tengerparti nyaralást választották, **Papp Jenő** és **Zizi** egyik nyaralójában, Villa Gesellben, ahol a szokásos jó hangulattal töltötték napjaikat.

- **Bonapartianné Graul Trixit** néhány barátnő meglepte egy repülőjeggyel - így mint frissensült nagymama átutazhatott Asunciónba megismerni 1. kis unokáját, **Bonapartian-Hicks Vencelt**. 13 felejtetetlen napot töltött **Daniéknál**.

- **Kerekes Marciék** a nyári szabadságra dél felé utaztak, felesége **Pachu** családjával és húgával, **Cilivel**. Barilocheban meglátogatták **Zombory Caroékat** és **Papp Gabiék**at.

- **Dr. Némethy Kesserű Judit PhD** pár hónapos itt-tartózkodásra érkezett, hogy a New York University helybeli lerakatánál levezzessen 1 szemesztert.

- **Tóth Katinka**

elindult a nagyvilágba, édesanyja, **Retezár Mónika** jelzése szerint „hamuban sült pogácsával a tarisznyájában...” Sajnos már nem lesz rá alkalom, hogy az AMH kövesse útját és beszámoljon élményeiről...

Események

- **Grabner István**, a népszerű **Pisti** december 9-én a Buenos Aires-i egyetemen szerencsésen letette az utolsó szigorlatát.

Tisztelt Főszerkesztő Asszony, kedves Zsuzsó!

Szomorú szívvel olvastam a Hírlapban megjelent váratlan bejelentését, hogy kilencévnnyi működés után a következő lapszámtól az újság megszűnik. A hír különösen elszomorító, hiszen az egyetlen latin-amerikai magyar nyelvű sajtótermék megszűnése hatalmas ürt hagy maga után.

A lap hónapról hónapra tartalmas cikkei révén új, hasznos információkkal látta el a Latin-Amerikai kontinensen szétszóródott magyarokat, ezzel is ösztönözve a több ezer kilométerre lakó honfitársakat. Az újság mindig méltó módon emlékezett meg a magyar nemzeti ünnepekről, az anyaországi eseményekről, mellyel elősegítette a nemzeti hagyományok, a magyar kultúra értékeinek fennmaradását, valamint a diaszpóra és az óhaza kapcsolatának erősítését. Értékes segítséget nyújtott a fiatalabb

Immár a gyógyszerész diploma birtokában február 24-én bátran nekivág az *orvosi pályának* (!) a Semic-ben. Gratulálunk!

- Már-már közömbösen olvassuk az újságban nap mint nap megjelenő rémhíreket: betörések, rablások, gyilkolások, erőszak minden vonalon. Azonban mellbevág a hír, amikor egy közeli családot érinti a baj. Barátainkat hajnali 5 órakor rázta föl egy telefonhívás. Megtévesztően jó utánzással hangzott el fiúk kétségbeesett rimázkodása, hogy gonosztevők hatalmába kerültek, és megölik, ha szülei nem sietnek befizetni egy nagy összeget. Sebteben összekapkodták egész megtakarított pénzüket és lóhalálában vitték a kijelölt helyre. Utána derült ki, hogy az egész, ún. „virtuális emberrablás” és zsarolás, egy börtönből szervezett telefonhívásból indult, ami sajnos országunkban szépen virágzik. A megrázkódtatás sokáig kihat, nehezen enged föl a félelem és egyfajta „agybénulás” a szörnyű éjjeli kaland után.

EZ-AZ

- 2014. január elején újból beindult a chilei magyar nagykövetség. Ez alkalommal Buenos Airesből **Varga Koritár Pál** nagykövet utazott Santiagóba.

- A Magyar Irodalmi és Kultúrtársaság megadással közli, hogy nekik is meg kell szüntetniük működésüket már az idén. Nincs, aki „átvenné a stafétabotot”... A hü hallgatóság nagyon fogja hiányolni az olykor magaróptú, mindig érdekes témákat hozó, mindinkább már spanyol nyelven elhangzó előadásokat.

- Az AMISZ február 3-án tartotta meg **Szabo Eva** elnöklétében évkezdeti Választmányi gyűlését. Az Intézmények képviselőinek sikerült egyeztetni az évi eseménynaptár dátumait, hogy lehetőleg ne adódjék ütközet. (*l. átellenes oldal*)

- **Székács Miklós** az Amazon-Kindle-nél rábukant egy *House of Batory* c. könyvre. Véleménye szerint eléggé szórakoztató olvasmány, bár teljesen abszurd és a történelmi része csupa hiba. A források között szerepel az USA-i szlovák nagykövet, akitől származhatnak a téves történelmi adatok: a szerző nyilván nem sokat kutathatott máshol. A szlovákok csupa jó emberek, a magyarok mind vérszomjas, kegyetlen, rabszolgatartó (!) személyek. Barátunk nem volt rest, ékes angol nyelven írt az Amazonnak alapos kritikát (már megjelent a honlapjukon), amiben adatokkal, dátumokkal, nevekkal helyreállítja a történelmi igazságot. Bravó, Miklós! (*a levél kikérhető szerkesztőségünkben*).

- A **Hungária Egyesület** nagy fába vágta fejszéjét: a tatarozással és átalakítással járó munkálatok jól haladnak, mivel a szükséges anyag nagy részét már jóelőre megvásárolták. Az ebédlopadló felújítását utólag döntötték el. Az elnök által kinevezett építkezési bizottságból **Eggy Gyula** és **Papp Jenő** főlváltva járnak kontrollra. A szakszervezeti és számos egyéb nehézség ellenére reméljük, hogy rendben meg tudják tartani a március 15-i díszünnepséget! (BGT/HKZS)

nemzedékek számára, hogy elsajátítsák szüleik, nagyszüleik nyelvét, megismerjék annak finomságait, fórumul szolgálják a kolónia számára, bemutató a közösség életét, örömeit, bánatait.

Köszönetemet szeretném kifejezni magam és munkatársaim nevében is azért az áldozatos munkáért, amelyet a hosszú évek alatt végzett, ezzel is megkönnyítve a nagykövetség és a konzulátus munkáját. Csak a reményemet tudom kifejezni, hogy a fiatalabb magyar nemzedék körében akad olyan elkötelezett, kitartó, vállalkozó szellemű és kedvű honfitársunk, aki képes lesz folytatni az AMH teremtette tradíciók alapján ezt a munkát, amit túlzás nélkül küldetésnek lehetett tekinteni. A mérce mindenestre igen magasra került.

További tevékenységéhez kitartást, erőt és jó egészséget kívánok.

Varga Koritár Pál
nagykövet

Búcsú

Rimanóczy Ádámtól

(1928. augusztus 21 - 2014. január 17)

Valódi Oroszlánként méltóan képviselte a csillagképét minden értékével és tulajdonságával. Kortársai közül talán a legerősebb volt, tartózkodó és állhatatos. Leste a „zászmányt”, a sikert, de ugyanakkor diszkréten nagylelkű volt a szűkösök felé.

Ismert erdélyi család sarja volt. A semiből kezdte Argentínába érkezése után. Alkalmazottból feldolgozta magát vállalatvezetővé. Szenvedélyei: a tenisz és a bridzs, aminek mestere volt. Nagyon kedvelte a modern zenét.

Perczel Judithal kétgyermekes családot alapított. Felesége halála és egy rövid legényélet után Jakab Judit személyében talált méltó élettársat.

Bármilyen áldozatot megadott volna lánya, Margarita veleszületett betegsége feljavítására. Lánya halála után azonban életkedve csökkenni kezdett. A Németországban élő fia, Péter napi telefonhívásaival tartotta benne a lelket. Élettársa, Judit halálával teljesen elvesztette élniakarását.

Senkinek terhére nem volt. Minden komolyabb betegség nélkül diszkréten hagyott itt bennünket. Úr volt. Oroszlán.

Béke hamvaira!

Bobrik György

Lőrincz Márton emlékünnepe (*)

14. alkalommal rendezték meg a székellyföldi Korondon a **Lőrincz Márton Nemzetközi Birkózó Emlékversenyt** (január 25) 19 csapat 230 versenyzőjével Romániából, Magyarországról és a Moldovai Köztársaságból. Egyik kiemelkedő esemény volt Lőrincz Márton halotti anyakönyvi kivonatának átadása, aki Korondon született, 1936-ban olimpiai bajnok lett, a II. VH után Argentínában telepedett le. A halotti anyakönyvi kivonat a Buenos Aires-i nagykövetség és a csikszeredai főkonzulátus közreműködésével került Korondra. A kapcsolatfelvételen a korábbi Buenos Aires-i konzul, **Szarka Gábor** segített. A szépen bekeretezett anyakönyvi kivonatot Korond Község Polgármesteri Hivatala a tervezett Lőrincz Márton Emlékmúzeumba kívánja elhelyezni.

(*) Lőrincz Márton a berlini olimpián aranyérmert nyert, a menekülés előtt levente sportoló volt. Salzburgban abból élt, hogy egy másik volt olimpiai birkózóval, **Zombori Ödönnel** látványos cirkuszi birkózásokat mutattak be. 1948 májusában érkezett Argentínába. Mint az akkori emigránsok valamennyien, alkalmi munkákkal igyekezett magát víz fölé tartani, majd Barilocheban próbálkozott. Buenos Airesben hunyt el, 1961-ben, belső vérzés következtében. Szerk.

Mi történt?

Társadalmi hírek, események. (Rovatvezető: Bonczos Zsuzsa)

Kinyitottam számítógémem irattárát, és a „Magyar Hírlap cikkeim” fájlba sajnos utoljára írtam be a dátumot: **2014. március.**

Ma, a 10. év kezdetén először nem gondolkodom azon, hogy *mi történt* az elmúlt hetekben és kinek írok. Főszerkesztőnk, **Haynalné Kesserű Zsuzsó** a január-februári kettősszámunk 1. oldalán bejelentette, döntését megindokolva, hogy az AMH ezennel megszűnik. Ez a vezércikk mindannyiunkat megrázott. Engem mint hűséges, lelkes rovatvezetőt nagyon elszomorított.

Milyen drámai, hogy a 9. évfolyamat egy „gyászjelentéssel”

zárjuk. Az elmúlt vakációs nyári meleg hetekben, akár anyagi gondok vagy vidám kikapcsolódás közepette olvasóink fel sem ocsúdtak ebből a lesújtó hírből. Most, a mozgalmas munkaév kezdetén veszik majd igazán észre a hiányt. Hálás vagyok szerkesztőnknek, hogy nem a kétösszszámmal fejezte be az újság pályafutását, hanem ígért nekünk egy utolsó, de biztató márciusi számot, amivel nekivághatunk egy újabb munkaévnék.

Eddig minden év kezdetén *Jó kedvet és bőséget* kívántam olvasóimnak. A csüggedéstől, közömbösségtől igyekeztem őket megóvni. Ma sincs másképpen. Bizom abban, hogy lesznek fiatalok, akik majd interneten folytatják a hírközlést és fenntartják

a kapcsolatot az immár jól megszervezett magyar kolóniában. Ehhez elsősorban tehetség, aztán jókedv - de főképpen kitartás és egy nagy adag feyelem szükséges. - Elárulom, hogy fiatal koromban miért engem választottak meg „vezetőnek” nálam sokkalta jelesebb személyek helyett? Mert nem sértődtem meg, ha kritizáltak és „nem vettem észre”, ha sérteni akartak. (Idősebb korban ez a tehetség egyre kopik: az idősödő ember érzékenyebb lesz...)

* **Argentína** politikai fejleményeiről nem tudok semmi újat, még kevésbé biztatót jelenteni. Legutóbbi számunkban részletesen beszámoltam a kormány felújításáról, új „kulcsminisz-

terekről”. Azóta minden reggel meghallgatom **Cristina Kirchner** elnök szöszlőjének, **Jorge Capitanich** kabinetfőnöknek monoton sajtókonferenciáját („intézzük az intézendőket”). **Kirchner** asszony fejmuttja óta komolyan veszi orvosai tanácsát. Takarékoskodik hangjával és ideges, harcias kitöréseivel.

Meglepett február 4-i fellépése. Elegáns fehér selyemruhában, kisimult, megfiatalodott arcvonásokkal, szép hajvissellett, szokatlanul lágy hangon szólította meg *honleányait és honfiait*, emlékeztetve őket (pillantás az égre) az „ő” (férje) szavaira. Bevallom, elbűvölt. Populista szöze a szegényeknek márciusra 20%-os nyugdíjemelést ígért - miközben az élelmi-

szérarak 40%-ot emelkedtek... Színészi tehetségét Argentínában egyetlen politikus sem tudta felülmúlni. Magyarországon talán - **Gyurcsány.**

* **Magyarországról** az elmúlt hónapokban több fontos politikus látogatta meg argentinmagyar közösségünket. Azóta értesültünk, hogy az idei **országgyűlési képviselőválasztásokat április 6-án** fogják megtartani. Nagyon örvendetes lenne, ha az argentin magyarok élnének új választójogukkal. Eddig nagyon kevesen jelentkeztek. Ennek nem a lustaság vagy közömbösség, inkább a szerénység az oka. A *dél-amerikai magyarok* szavazatai vajon mennyire billentik meg a mérleget?

Események

- **Február 3-án** az evangélikus egyház helyiségében tartotta meg az AMISZ az idei első választmányi gyűlését. **Vattay Miklós** titkár előre elküldte a tárgysorozatot. A gyűlés elsődleges célja kifejezetten az volt, hogy az Intézmények rendezvényeinek pontos dátumát 2014-re leszögezzék és összeegyeztessék.

b.-j.: Szabo Eva elnök, Benedekné Marika, Vattay Miklós titkár, szerző, szerkesztő, Redl Isa

Sajnos azonban nem futott be minden Intézmény közlése. **Egey Gyula**, a Hungária Egyesület vezetőségi tagja szerint az építkezést február végére befejezik. Reméli, hogy a március 15-re tervezett Nemzeti ünnepünket ott fogják megtartani. Megtudtuk, hogy az ünnepi beszédet a Budapestről jött **Szabó Zsolt** (BI) fogja tartani, ui. közben a magyar nagykövet, **dr. Varga Koritár Pál** jelezte, hogy márciusban részt vesz az immár tizedszer Pinamarban rendezendő nemzetközi filmhétben, 3 magyar film bemutatóján.

Szabo Eva AMISZ elnök kérte, hogy minél előbb jelentsük be évi rendezvényeink tervét. Eddig az AMH figyelmeztetett bennünket, hogy az *Eseménynaptárnak* időben adjuk le programjainkat. Ki fogja ezek után vállalni a figyelmeztetéseket? A Segélyegylet részéről már tudjuk pontosan, hogy az évi közgyűlést vasárnap, május 18-án tartják meg, hivatalosan 11 órai kezdettel és utána közös ebéddel. Melyik újságban fogjuk ezt publikálni?

Ma még el sem tudjuk képzelni, hogyan alakul argentinai magyar közéletünk a *Magyar Hírlap* nélkül. Kétségtelen, hogy az AMISZ-ra sokkal több felelősségteljes munka vár. Az elmúlt években szerencsénkre mind a magyar kormány és annak képviselője, a nagykövetség, mind az argentin hatóságok felé nagy

elismerést vívtak ki a magyar közösség számára. Ahhoz, hogy a jövőben Hírlap nélkül feladatukban helyt tudjanak állni, a tagok élénkebb részvételére lenne szükség. Még a havi egyszeri, a hónap 1. hétfőjén a gyűlésre fenntartott egyetlen estét sem szánja rá minden Intézmény. Önkéntes munkára senki sem tolong.

- *Ember tervez, Isten végez...* Február első hetére nálam, Palermóban terveztem egy családi születésnapot öcsém, **Bonczos Miklós** (87 éves, chilei lakos, tavaly november 29-e óta özvegy), fiam **Sebess Péter** (68 éves, carilói lakos, nő) és magam (89, özvegy) örömeire. Sajnos ebből a tervből csak Péter születésnapját sikerült február 4-re „beszoritani” egy nagyon vidám, rövid díszebéd keretében. Péter feleségével, **Mausival** együtt egy nap alatt elintézte hivatalos dolgait és velem születésnapját úgy, hogy este 7 órára már vissza is érkezett Carilóba. **Paulo** és **Gabriela** unokáimmal együtt ötven koccintottunk az unokák által felosztott nagyon finom pezsgővel. Gabriela elfelejtette cukrászdájából elhozni a tortát, én meg a fényképezést...

A szakács-család, Sebessék: b.-j.: Paulo, Mariana, Graciela Mausí, Péter és Gabriela

Február 14-re, Budapestről 4 magyar vendéggel egyetemben várom haza vidám unokámat, **Mitchell Carolinát**. Carolina 40 éves, Saltában lakik, a helybeli Museo de Arte Moderno kurátora. Emellett festőművész és triatlon bajnok. Az ő kedvükért a szokásos egyhónapos februári nyaralásomat Uruguayban egy hétre lerövidítettem. Ugyanakkor Carolina hazarepül Saltába, mert vőlegénye és munkaadóit már így is csóválják a fejüket. Ugyanis kapott ajándékba egy meghí-

vást, magyarországi utat, mert elvállalta a főszerepet egy most készülő dokumentfilmben. Ezt kissé el kell magyaráznom. Két évvel ezelőtt, amikor Budapesten, a Balassi Intézetben befejezte ösztöndíjjal nyert tanulmányútját, nagy sikert aratott az év végi záródolgozatával. Ritka értelmes és érett, nagyon komolyan vette tanulmányait, ellentétben fiatalabb diákokkal, akik idejük nagy részét ismerkedésre és turizmusra szánták. Múzeumokban és levéltárakban szorgalmasan kutató, hogy dédapjairól egy történelmi dolgot írjon. **Sebess Dénes** dédapja túl messze és nehéz diónak tűnt, így végül is **Bonczos Miklós** dédapja politikai pályafutását választotta tanulmánya megírására. Erről így nyilatkozott **Bakody Csilla**, a bíráló bizottság tagja: „*A dolgozat sok szempontból különleges. Caro olyan családtagjáról szól, aki aktív szereplője volt a két világháború közötti magyar politikai életnek, és olyan személyek emlékeztet vissza ezekre az időkre, illetve rá, akik még ma is élnek. Ez az ún. oral history, aminek mindenképpen forrásértéke van, még akkor is, ha esetleg ez a visszaemlékezés nem pontos és tényyszerű. Osztályzat: 5, jeles.*”

A dokumentfilmet már akkor tervezték, de nem tudták pörgetni, mert **Carolina** indult haza. Azonban a forgatáshoz szükséges anyagi alapot egy pályázattal ezelőtt pár hónappal megnyerték. A 4 személyből álló filmcsoport tagjai: **Ecsedy Márton** (44 éves budapesti lakos) a TrionFilm KFT rendező-ügyvezetője és filmfelvevő társa, **Várkonyi Sándor** (50 éves budapesti lakos), **Nagy Anikó Mária** (40 éves) és férje **Mánya Szilárd** (44 éves) Csíkszereda/Miercurea Ciuc/ születésűek, gödöllői lakosok.

Carolina unokatestvérével, **Sebess Marianával** január 31-én érkezett Budapestre. A filmzést február 3-án kezdték el. A forgatókönyvet és az egész programot **Nagy Anikó** és **Ecsedy Márton** a záródolgozat és a tőlem kapott adatok alapján dolgozták ki. Erről Caro naponta küldött képeket. A Szent Margit intézetet

Szent Margit Kollégium, Budapest

és termeit volt tornatanárnőm, a ma 99 éves **Zsuzsa néni** mutatta meg Carónak.

Könnyeig meghatott! Kézzel írott naplóból kértek tőlem eseményekről pontos dátumokat. A film végét itt, Buenos Airesben fogják felvenni. A csoport február 14. és 20. között a Mindszentynumban foglalt szállást. Az itteni terveikről eddig semmit sem tudok, kivéve azt, hogy velem, mint élő tanúval is szeretnének beszélgetni. Mondanom sem kell, mennyire kíváncsi vagyok, hogy mit fognak ebből a végén kihozni.

Zsuzsa néni kalauzolja Carolinát Budapesten

Január 28-án búcsúztattuk a Mindszentynumban **Rimanóczy Ádám** barátunkat. 84 évesen köszönt rá a halál a Finochietto klinikán, súlyos depresszió és végelgyengülés következtében január 17-én. A Németországban élő fia, **Rimanóczy Péter** és unokája, **Rimanóczy Florencia** kérésére a búcsúmegemlékezés az ő jelenlétükben történt. A katolikus szertartás szerint megtartott búcsút testvére, **Rimanóczy Béla**, rokonai és legközelebbi barátai követték, és mindannyiunkat mélyesen meghatotta, mert legtöbben, akik körülálltuk, könnyezve néztünk sírunk fenekébe vagy a Mindszentynum kolumbáriumába. Adám ifjú-

korunktól jó barátom volt. Az ő és az én apám voltak a csütörtökös asztaltársaság alapítói. Adámnak koszorú helyett apáinkról küldök emléke egy fényképet. A *Másvilágban* biztos többen örülnek neki, mint akik itt sírtunk.

A „Rimanóczy tanyán”, 1955-ben, a Csütörtökös Asztaltársaság alapító tagjai: b.-j. Bonczos Miklós, Karl Józsi, Perczel Ákos, Rimanóczy Kálmán Kuli és Teleki Andor

A Magyar Polo Club felhívása

A Magyar Lovaspóló Csapat kitűnt az 1936-os Olimpián és az 1938-as Európa Bajnokságon. A II. VH-t követően a kommunista rendszer megszüntette e sportágat.

A rendszerváltás után újra megalakult a Magyar Polo Club, és így, 72 év után, 2010-ben már újra indulhatott a Válogatott Csapat az Ebrechtsdorfi Eb-n. A sportélet

fejldése érdekében kezdetektől argentin sportolókat (6-8 fő) is alkalmaz. Sportolóink pedig évente Argentínába járnak edzésre.

Jelentkezzenek magyar felmenőkkel rendelkező lovaspóló sportolók, akik számára repülőjegyet, lovaspólós állást és szállást biztosítunk klubunkban, Magyarországon.

Dr. Ivanics György, a Magyar Polo Club elnöke ivanics@plasztika.com - Tel: +36 1 212 7006 www.magypoloclub.hu

AZ ARGENTÍNAI MAGYAR HÍRLAP TÁMOGATÓI

Alapító Fővédnök: **Rubido-Zichy Hohenlohe Senta** (+)

Alapító Védnökök (2005): Alitisz Constantino - Eickertné Rubido-Zichy Antoinette (+) - Gorondi István és Edith - Lomniczy József - Monostoryné Kövesligethy Ildikó - Möricz Istvánné - Papp Jenő - Takács István (+) - Zilahi-Sebess Jenőné Bonczos Zsuzsanna - Zombory István - Zöldi Márton

2005-től 2013-ig US\$ 100.-on felüli adományozók (ábécésorrend):

(1x) B.A. (Kanada) - Csesztregi Ferenc - Dömötör Éva (USA) - Gosztonyi Attila - Hamza István és Emőke (USA) - Jakab János (USA) - K.I. - Dr. Kraft Péter - Meleg Piroska - N.N. - Sisa István (+) (USA) - Szekeres Zsolt - Vörös Katalin (USA) - Zombory István
(2x) Kurhelec János - Tanyi József és Ildikó (Kanada) - Widmerné Kranauer Judit (Svájc) - ifj. Zaha Sándor és Alexandra
(3x) Grosschmid Mária (Mo) - Magyar Református Egyház - N.N.
(4x) Dr. Andrés Faragó - Dr. Besenyi Károly (Bariloche) - Gorondi István és Edith - Pejacevich Alexis
(5x) Álvarez Zöldi Viktória (Mexikó) - Erdődy József - Kalpakian Ervin (+) - Mészáros Lászlóné Angéla - Rubido-Zichy Hohenlohe Senta (+)
(6x) Dobosi Szabó Anikó - "Instituto Internacional de Artes Culinarias Mausi Sebess"
(7x) Dőry Ilcsi - Luraschiné Földényi Judith (Ausztria)
(8x) Dr. Alitisz Constantino - Möricz Istvánné - N.N. és N.N.
(9x) Dr. Farkas Ferenc - Dr. Némethy Kessler Judit (USA) - Dr. Orbán László - Zilahi-Sebessné Bonczos Zsuzsanna

2014: Dobosi Szabó Anikó - Dömötör Éva (USA) - Gorondi Palkó (Mo) - Hamza István és Emőke (USA) - Kopits Ruggiero Mária (USA) - Luraschiné Földényi Judith (Ausztria) - Beretka Attila - Mező György és Krisztina (USA) - Téglássy Tamás (USA) - Widmerné Kranauer Judit (Svájc)

MAUSI SEBESS

El instituto latinoamericano de artes culinarias más premiado del mundo

Sus certificados son un testimonio de calidad, refinamiento y estilo que lucen profesionales de 33 nacionalidades en 44 países del mundo

Calidad mundial indiscutida

Av. Maipú 594 (1638) Vicente López, Buenos Aires, Argentina
Tel.: 54 11 4791-4355 - info@mausiweb.com - www.mausiweb.com

Squam

Crema dental multifunción con EDS y flúor

Protege su sonrisa diariamente

- Acción Antisarro
- Acción Antiplaca
- Acción Anticaries
- Acción Bactericida
- Protege el esmalte
- Previene la enfermedad periodontal
- Calidad garantizada con costo racional

Gador
Al Cuidado de la Vida
http://www.gador.com.ar

Argentíнай MAGYAR HÍRLAP

Az argentíнай magyarok független folyóirata
Kiadó-szerkesztő: Haynalné Kessler Zsuzsanna

Rovatvezető Bonczos Zsuzsa

Szerkesztőségi iroda: Bonapartianné Graul Trixi
L. Monteverde 4251 - (1636) Olivos - Buenos Aires
Tel./Fax: (54-11) 4711-1242 amh.argentina@gmail.com

http://epa.oszk.hu/amh http://efolyoirat.oszk.hu/amh

www.argentinaimagyarhirlap.blogspot.com

Lassan ...
vége van a
nyárnak,
hűvös szelek
járnak, nagy
öröme van
a ZIK diáknak.

Kezdődik a ZIK!

Milyen jó lesz megint
mindenkivel találkozni,
játszani, hancúrozni és
mindezt magyarul!
Várunk március 15-én,
a megszokott órában és
helyen (pontosan 10-kor a
Szent László Iskolában)

Lic. János Tóth
Psicoanalista

Tel. 4775-8038
Cel. 15-5906-3320
e-mail: imaginatoh@hotmail.com

Dra. Daniela Bordalejo
Dr. Martín Puricelli
Médicos Psiquiatras
Consultorio:
15-5325-2078 4823-9347

Dra. Gabriela Szegödi
Abogada
Estudio ☎ 4372-6844
15-5026-4512
gabriela_szegodi@yahoo.com.ar

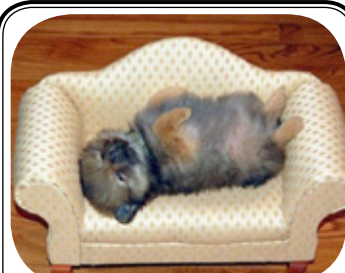
Dr. Farkas Ferenc
ügyvéd

Carlos Pellegrini 743
p. 10. of. 45, Buenos Aires
☎ 4322-0902
Kérjen órát

HKK
HUNGÁRIA
KÖNYVBARÁTOK
KÖRE - HKK

KÖLCSÖNKÖNYV- ÉS LEVÉLTÁR
Hivatalos órák: A hó 2. és 4.
pénteken 19 - 21 óra.
Hungária Egyesület 1. em.
Pje. Juncal 4250, Olivos
Tel. 4799-8437
haynal@fibertel.com.ar

A megjelent írások nem fejezik
ki szükség szerűen a szerkesztő
véleményét, és azokért minden
esetben szerzőik felelősek.

Szerkesztő az
AMH megszűnése után

„Ne feledjük az ifjúság védekező
felsőbbességét, amit csak szük-
ségből vesznek föl, hogy elleplezzék
a tapasztalatlanságukat...”

(anonim)

Búcsúzik az AMH! ▶▶▶

INTÉZMÉNYEINK / NUESTRAS INSTITUCIONES

EGYHÁZAK - IGLESIAS

"KRISZTUS KERESZTJE" MAGYAR EVANGÉLIKUS GYÜLEKEZET - IELU -
CONGREGACIÓN EVANGÉLICA LUTERANA HÚNGARA "LA CRUZ DE CRISTO" - Amenábar
1767 - (C1426AKG) Buenos Aires. Tel. 4503-3736 - cvhefty@yahoo.com.ar -
www.lacruzdecristo.com.ar

MAGYAR REFORMÁTUS EGYHÁZ - IGLESIA REFORMADA HÚNGARA - Pasaje
Juncal 4290 - (1636) Olivos, Bs. As. Tel. 4799-2527 - maria.micsinay@gmail.com
"MINDSZENTYNUM ZARÁNDOKHÁZ" MAGYAR KATOLIKUS KÁPLÁNÁG
- ASOCIACIÓN DE LOS HÚNGAROS CATÓLICOS EN LA ARGENTINA - Aráoz 1857,
(1414) Buenos Aires. Tel. 4864-7570 - info@mindszentynum.org

IFJÚSÁGI CSOPORTOK - ACTIVIDADES JUVENILES

EMESE KULTÚRA ÉS IFJÚSÁGFENNTARTÓ TESTÜLET - ASOCIACIÓN CULTURAL
EMESE, Patrocinadora de las Instituciones Juveniles Húngaras de la Argentina.
Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4794-4986 - emese.zik@gmail.com
39.SZ. MAGYAROK NAGYASSZONYA LCSCS. - AGRUPACIÓN DE GULAS HÚNGARAS
Nº 39 MAGYAROK NAGYASSZONYA. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel.
4794-7778 - frenchi_87@yahoo.com.ar

18SZ. BARTÓK BÉLA CSCS. - AGRUPACIÓN DE SCOUTS HÚNGAROS Nº 18 BARTÓK
BÉLA. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Parancsnokhelyettes: Lajtaváry
Richárd - Tel. 4790-7081 - ricardo.lajta@gmail.com

KÜLFÖLDI MAGYAR CSERKÉSZÖZETSÉG DÉL-AMERIKAI KÖRZET - DISTRI-
TO ARGENTINA DE LA ASOCIACIÓN DE SCOUTS HÚNGAROS IN EXTERIS. Pje. Juncal
4250, (1636) Olivos, Bs.As. - lomniczymatyas@yahoo.com.ar -15-5703-1800

REGŐS MAGYAR NÉPTÁNCCEGYÜTTES - CONJUNTO FOLKLÓRICO HÚNGARO
REGŐS - Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. www.regosargentina.com.ar
Tel. 15-4033-3333 - edibon1@yahoo.com

ZRÍNYI IFJÚSÁGI KÖR (HÉTVEGI MAGYAR ISKOLA) - CÍRCULO JUVENIL ZRÍNYI
- Colegio Húngaro. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. 4794-4986 emese.zik@gmail.com

INTÉZMÉNYEK - INSTITUCIONES

ARGENTÍNAI MAGYAR INTÉZMÉNYEK SZÖVETSÉGE - AMISZ - FEDERACIÓN
DE ENTIDADES HÚNGARAS DE LA REPÚBLICA ARGENTINA (FEHRA) - Aráoz 1857,
(1414) Buenos Aires. Tel. 4542-9877 - nvattay@telecentro.com.ar

ARGENTIN-MAGYAR KERESKEDELMI ÉS IPARKAMARA - CÁMARA ARGENTINO-
HÚNGARA DE COMERCIO E INDUSTRIA. - www.camara-hungara.com.ar - Tel.
15-6445-9190 - porban@fibertel.com.ar

MAGYAR SEGÉLYEGYLET "SZENT ISTVÁN ÖREGOTTHON" - ASOCIACIÓN HÚNGARA
DE BENEFICENCIA "HOGAR DE ANCIANOS SAN ESTEBAN" - Pac. Rodríguez 6258 (ex 1162),
(1653) Chilavert, Bs.As. Tel. 4722-0098 / 4729-8092 - hogarhungaro@hotmail.com

MAGYAR IRODALMI ÉS KULTÚRTÁRSASÁG - ASOCIACIÓN LITERARIA Y CULTURAL
HÚNGARA. M. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-5044 / 6141 -
jakabterek@fibertel.com.ar

MHBK - MAGYAR HARCOSOK BAJTÁRSI KÖZÖSSÉGE - COMUNIDAD DE CA-
MARADERÍA DE LOS EX COMBATIENTES HÚNGAROS EN LA ARGENTINA - J.B. Justo 183,
(1602) Florida, Bs.As. Tel. 4796-0176 / 15-4949-9640 - vferlolo@fibertel.com.ar

SZENT ISTVÁN KÖR - CÍRCULO DE SAN ESTEBAN. M. Moreno 1666, (1636)
Olivos, Bs.As. Tel. 4783-6462 - jakabterek@fibertel.com.ar

VITÉZI REND ARGENTÍNAI CSOPORT - ORDEN DE LOS CABALLEROS VITÉZ.
Capítulo Argentino. Tel. (5411) 4715-2351 - nvattay@telecentro.com.ar

ISKOLÁK - COLEGIOS

ANGOLKISASSZONYOK INTÉZETE (WARD MÁRIA) - COLEGIO MARÍA WARD.
Calle 43 Nº 5548, (1861) Plátanos, Bs.As. Tel. 4215-1052

SZENT ISTVÁN KOLLÉGIUM - COLEGIO SAN ESTEBAN. Anasagasti 202, (8400)
San Carlos de Bariloche, Río Negro. Tel. 02944-42-0404 - colegio@sanesteban.edu.ar - www.sanesteban.edu.ar

SZENT LÁSZLÓ ISKOLA - COLEGIO SAN LADISLAO. M. Moreno 1666, (1636)
Olivos, Bs.As. Tel. 4799-5044 - sladisla@ciudad.com.ar

KLUBOK - CLUBES

HUNGÁRIA EGYESÜLET - CLUB HUNGÁRIA, Asociación Húngara en la Argentina.
Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-8437 / 4711-0144 -
hungariabuenosaires@gmail.com

VALENTÍN ALSINAI MAGYAR DALKÖR - CORO HÚNGARO DE VALENTÍN ALSI-
NA. Av. Gral. Viamonte 2635, (1822) Valentín Alsina, Bs.As. Tel. 4209-6333

MŰVÉSZET, ZENE, KULTÚRA - ARTE, MÚSICA, CULTURA
ARS HUNGARICA KULTÚRA- ÉS ZENETERJESZTŐ CIVIL SZERVEZET - ARS
HUNGARICA, Asociación Civil de Música y Cultura - szekasym@gmail.com -
CORAL HUNGARIA - sleidemann@fibertel.com.ar - Cuba 2445, (1428) Buenos
Aires. Tel. 15-3623-4345 - www.arshungarica.com.ar

HUNGÁRIA KÖNYVBARÁTOK KÖRE KÖLCSÖNKÖNYV- ÉS LEVÉLTÁR - HKK
- BIBLIOTECA HÚNGARA - Pje. Juncal 4250, 1º piso. (1636) Olivos, Bs. As. Tel.
4799-8437 - haynal@fibertel.com.ar

MAGYAR SZINTÁRSULAT: ÁLOMGYÁR a Hungáriában. zolyomikati@fibertel.com.ar
SPONTÁN SZÍNPAD: GRABNER ISTVÁN istvangr@yahoo.com.ar

SPORT - DEPORTES

HUNGÁRIA VÍVÓ CSOPORT - ESRIMA CLUB HUNGÁRIA. Pje. Juncal 4250,
(1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4755-6709 - andresgrabner@yahoo.com

VIDÉK - INTERIOR DEL PAÍS

BARILOCHEI MAGYAR EGYESÜLET - ASOCIACIÓN HÚNGARA DE BARILOCHE -
Mitre 213, 2º, of.8, (8400) Bariloche, Prov. de Río Negro. Tel. 02944-430282
luiseduardostany@hotmail.com

CHACOI MAGYAR EGYESÜLETEK:
- COLECTIVIDAD HÚNGARA DE CNEL. DU GRATY - M. Moreno Nº 12, (3541)
Coronel Du Graty, Prov. de Chaco. Tel. 03735-498-649

- VILLA ÁNGELA-I MAGYAR EGYESÜLET - SOCIEDAD HÚNGARA DE SOCORROS
MUTUOS - Hungria 150, (3540) Villa Ángela, Chaco. Tel. 03735-420-939

CÓRDOBAI MAGYAR KÖR - CÍRCULO HÚNGARO DE LA PROVINCIA DE CÓRDOBA.
Recta Martinolli 8611, Barrio Villa Belgrano, Córdoba. Tel. 0351-481-8531 /
0351-156-144-070 - filipancsillili@gmail.com

SANTA FE-I MAGYAROK TÁRSASÁGA - AGRUPACIÓN HÚNGAROS DE SANTA
FE (CAPITAL) - 9 de Julio 6345, (3000) Santa Fe. Tel. 0342-469-5500 -
zoltanhorogh@hotmail.com

Esta edición fue impresa en IMPRENTA ALFA BETA S.A. 4522-1855